

Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic

**A FAVOR
DE L'ÈXIT
ESCOLAR**

Llengua àrab
Llengua xinesa

Identificació i desplegament
a l'educació secundària obligatòria

Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic

Llengua àrab
Llengua xinesa

Identificació i desplegament
a l'educació secundària obligatòria

Aquest llibre està publicat amb una llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObra Derivada 4.0.

No es permet l'ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades.

La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.ca>

Aquest document ha estat elaborat per un grup de treball coordinat per Eva Costa, Àlex Queraltó i Tanit Assaf.

© **Generalitat de Catalunya**
Departament d'Educació

Elaboració: **Direcció General de Currículum i Personalització**

Edició: **Gabinet Tècnic**

1a edició: **setembre de 2021**

Índex

Presentació	4
Introducció	6
Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic	10
Dimensió comunicació oral	11
• Competència 1. Comprendre textos orals breus i senzills de tipologia diversa, adaptats de la vida quotidiana, de l'àmbit escolar i dels mitjans de comunicació.....	12
• Competència 2. Planificar i produir textos orals breus i senzills de tipologia diversa referents a la vida quotidiana i a l'àmbit escolar	21
• Competència 3. Emprar estratègies d'interacció oral d'acord amb la situació comunicativa per iniciar, mantenir i acabar el discurs.....	32
Dimensió comprensió lectora	43
• Competència 4. Aplicar estratègies de comprensió per obtenir informació i interpretar el contingut de textos escrits d'estructura clara de la vida quotidiana, dels mitjans de comunicació i de l'àmbit escolar.....	44
Dimensió expressió escrita	54
• Competència 5. Produir textos escrits breus, d'estructura senzilla i tipologia diversa, utilitzant els elements de la situació comunicativa.....	55
Dimensió sociocultural	63
• Competència 6. Reconèixer i valorar els elements culturals, històrics i socials per comprendre la situació comunicativa i actuar adequadament	64
Dimensió transversal actitudinal i plurilingüe	71
Annex 1	
Continguts clau de les competències	77
Annex 2	
Competències i nivells de gradació	78
Annex 3	
Portals de referència del Departament d'Educació	80

Presentació

El Govern de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament d'Educació, promou i lidera una ofensiva de país a favor de l'èxit escolar, que vol implicar i comprometre tota la societat catalana, amb l'objectiu de millorar els resultats educatius i reduir les taxes de fracàs escolar i d'abandó dels estudis.

La Unió Europea ha establert objectius educatius en la Resolució del Consell relatiu a un marc estratègic per a la cooperació europea en l'àmbit de l'educació i la formació amb vista a l'Espai Europeu d'Educació i més enllà (2021-2030). En virtut d'aquesta cooperació, Catalunya es compromet a dedicar esforços pel que fa a la prioritat estratègica primera, que consisteix en el compromís d'augmentar la qualitat, l'equitat, la inclusió i l'èxit en tots els àmbits de l'educació i la formació, així com pel que fa als altres quatre objectius estratègics inclosos en la Resolució.

També es tindran en compte els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), inclosos en la resolució "Agenda 2030: transformar el nostre món", que el setembre de 2015 l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar, per tal de definir un full de ruta unificat per fer front als reptes globals de la humanitat. El Departament d'Educació, d'acord amb les seves competències, coordina l'ODS 4 (educació de qualitat), tot i que això no exclou que el Departament pugui estar implicat en altres fites i compromisos vinculats a altres ODS, atès el caràcter transversal de l'Agenda 2030.

En els darrers cursos, el Departament d'Educació ha realitzat diverses avaluacions externes de caràcter mostral (avaluacions diagnòstiques, proves PISA, etc.) i ha portat a terme avaluacions externes a tot l'alumnat de 6è d'educació primària i de 4t curs d'educació secundària obligatòria, en què l'objectiu és determinar el grau d'assoliment de l'alumnat en competències bàsiques, amb la finalitat de promoure l'adopció de mesures que permetin la millora de la qualitat del sistema educatiu i dels centres, així com la millora de l'activitat docent del professorat.

D'altra banda, d'acord amb l'article 97 de la LEC (Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació), els centres exerceixen l'autonomia pedagògica, a partir del marc curricular establert en el Decret 187/2015, de 25 d'agost, d'ordenació dels ensenyaments de l'educació secundària obligatòria, on es concreten les competències bàsiques, els continguts i els criteris d'avaluació.

Dins d'aquest marc de referència, el Departament d'Educació ha impulsat l'elaboració de diversos documents per al desplegament i concreció de les competències associades a les diferents matèries del currículum. El document que ara presentem correspon a les competències bàsiques de l'àmbit lingüístic (llengües estrangeres) per a l'educació secundària obligatòria.

Els elements que componen el document aporten informació relativa a la gradació de l'assoliment de les competències de l'àmbit al final de l'etapa d'educació secundària, la identificació dels continguts clau associats a cada competència, les orientacions metodològiques per a l'aplicació a l'aula, exemples d'activitats d'avaluació amb indicadors relacionats amb els diferents graus d'assoliment i, finalment, una referència als

recursos actualment disponibles on es poden trobar exemples pràctics d'activitats d'aula relacionats amb el desenvolupament de les competències (aplicació de recursos al currículum - ARC).

Aquest document ha estat elaborat amb la participació de professionals del Departament d'Educació, de l'àmbit universitari i de la Fundació Institut Confuci de Barcelona.

El treball dut a terme ha de contribuir a continuar avançant en la millora de la qualitat del sistema educatiu del nostre país, en l'actualització professional dels nostres docents i, en definitiva, en la millora de l'èxit educatiu del nostre alumnat.

Josep González-Cambray

Conseller d'Educació

Introducció

El Departament d'Educació ha elaborat aquest document d'orientacions per al desplegament de les competències bàsiques en l'àmbit de les llengües estrangeres de l'alumnat de l'educació secundària obligatòria (ESO), amb la finalitat de donar suport als docents i als centres a l'hora de desenvolupar el currículum i implementar-lo a l'aula.

Per tal de donar la màxima coherència i continuïtat en el desplegament de les competències bàsiques de l'àmbit lingüístic, aquest document s'ha elaborat tenint en compte el desplegament de les competències bàsiques de llengües estrangeres. També han estat documents de referència el currículum vigent de llengua estrangera, el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) i, per al xinès, The European Benchmarking Chinese Language Project Team (EBCL).

Les especificitats de les llengües àrab i xinesa són remarcables i per això creiem necessari establir uns aclariments previs.

Les característiques principals de l'àrab són:

- L'àrab forma part d'una família lingüística diferent del català (és una llengua no indoeuropea de la branca semítica de la família afroasiàtica); tanmateix, comparteix alguns trets morfosintàctics amb el català. Així, per exemple, el nom distingeix dos gèneres (masculí i femení, marcat generalment amb una terminació -a); l'adjectiu segueix el nom i hi concorda en gènere i nombre (i també cas); el verb té formes personals i no personals, etc.
- La llengua àrab té una sèrie de característiques que la fan molt diferent del català. La més evident és el sistema d'escriptura. L'àrab fa servir un alfabet, que és conegut amb el nom d'*alif* i s'escriu i es llegeix de dreta a esquerra. L'alfabet consta de 28 lletres, totes consonants. També hi ha vocals, llargues i breus. Les vocals breus normalment no s'escriuen; se solen indicar amb uns signes diacrítics que acompanyen les consonants. Les vocals llargues, en canvi, sí que s'escriuen.
- La pronunciació de l'àrab requereix una dedicació considerable, ja que aquesta llengua disposa d'una sèrie de sons no compartits amb el català, especialment entre els guturals i els velaritzats (coneguts també com a *emfàtics*). En aquest aspecte, el suport auditiu i audiovisual és fonamental tant dins de l'aula com a fora. Per a l'adquisició de la pronúncia de certs fonemes és recomanable que el docent treballi el sistema fonètic de l'àrab des d'una perspectiva plurilingüe; és a dir, partint dels sons que els estudiants ja coneixen de la seva llengua primera o d'altres llengües que coneguin o estiguin aprenent (diversos sons de l'àrab són compartits amb altres llengües com el castellà, l'anglès o el francès). Val a dir, però, que la majoria dels sons tenen una pronúncia idèntica o molt similar als corresponents del català; per exemple, ش 'x', com en català "xicot"; ج 'j', com en català "jugar", etc.
- L'àrab presenta una sèrie de reptes importants per a l'estudiant. Així, els noms i els adjectius declinen en tres casos, una gran majoria dels noms i els adjectius tenen plural irregular, i tant el nom com l'adjectiu, el pronom i el verb distingeixen el nombre dual a més del singular i el plural. El verb, en canvi, és molt més simple que en català, ja que disposa d'un sistema aspectual-temporal molt reduït amb només cinc temps-aspectes (perfectiu passat, present, subjuntiu, optatiu i imperatiu). La formació del vocabulari també és molt diferent, ja que es basa en la manipulació de les arrels a partir de canvis vocàlics, prefixos, sufixos i

infixos. Pel que fa a l'ordre sintàctic de la frase, és similar al català, però hi ha una tendència molt marcada en la llengua escrita de començar la frase amb el verb.

- Un dels aspectes més rellevants en l'aprenentatge de la llengua àrab és la importància de la llengua parlada o dialectal. A diferència d'altres llocs del món (com per exemple, Europa), els dialectes regionals del món àrab no reculen en favor de la llengua estàndard, sinó que continuen sent el principal mitjà de comunicació diària oral i semiformal. La llengua estàndard escrita és, en general, una llengua segona apresada a l'escola i gràcies als mitjans de comunicació. En aquest sentit, és important que el docent valori positivament davant del seu alumnat la riquesa dels dialectes de la llengua àrab i que remarqui el seu rol fonamental en la vida quotidiana dels arabòfons. És una bona pràctica d'aula, especialment en el cas que hi hagi alumnat de parla àrab, mostrar les semblances i les diferències entre la llengua estàndard i els dialectes, i entre els diferents dialectes.
- El món àrab comprèn un territori geogràfic molt extens i d'una gran riquesa cultural. Una de les maneres més senzilles d'apropar l'alumnat a la cultura àrab és fer-ho a través de la cal·ligrafia, que és un art per si mateixa i de gran bellesa. L'acostament es pot fer també a través d'altres manifestacions culturals, riques i variades, com ara la música tradicional, la literatura (poemes i llegendes), la cuina, etc., sense oblidar aspectes tan importants com la civilització àrab, la seva història, els usos i costums, els invents que ens ha llegat i les festes tradicionals.
- Finalment convé recordar i posar en valor la influència que la llengua àrab va tenir en la formació de la llengua catalana. En són una mostra evident els nombrosíssims arabismes que la nostra llengua conserva. Paraules d'ús ben quotidià com *llimona*, *albercoc*, *albergínia*, *taronja*, *arròs* o *sucre*, per citar només alguns mots de l'àmbit alimentari, són d'origen àrab. El tractament d'aquests elements a l'aula pot ser un magnífic exercici de plurilingüisme i de contacte cultural i històric.

Les característiques principals del xinès són:

- El xinès prové de la família de llengües sinotibetanes i és una llengua molt allunyada del català.
- El xinès té una escriptura no alfabètica, formada de caràcters, que són una combinació d'elements gràfics i semàntics i que obliga l'estudiant a memoritzar tant l'ordre d'escriptura de traços com la seva estructura dins d'un espai virtual que és un quadrat. Cal fer la distinció entre el coneixement actiu de caràcters (els que l'estudiant recorda i pot escriure) i el coneixement passiu (els caràcters que l'estudiant reconeix, sap pronunciar i en sap el significat, però no els sap escriure). És per això que cada centre haurà de crear el seu propi llistat de coneixement actiu i passiu de caràcters, segons les característiques de l'alumnat, i d'acord amb la planificació curricular. Aquest fet es veurà reflectit en el desenvolupament i l'adquisició de les competències lectora i escrita.
- El *putonghua* (parla comuna) o xinès mandarí és l'idioma oficial i estàndard, a més de ser la llengua que utilitzen els mitjans de comunicació.
- A cada caràcter xinès li correspon una síl·laba. La síl·laba està formada per una consonant o semiconsonant inicial i una vocal final, les seves combinacions i el to. El pinyin és un sistema de romanització de l'idioma mandarí que utilitza l'alfabet llatí. L'aprenentatge d'aquest sistema de transcripció fonètica és bàsic perquè l'estudiant pugui llegir textos en veu alta i per desenvolupar una competència digital eficaç. El suport auditiu i audiovisual és necessari tant a dins de l'aula com a fora. El professorat haurà de treballar el sistema fonètic del xinès des d'una perspectiva plurilingüe; és a dir, partint dels sons que els estudiants ja coneixen de la seva llengua primera o bé d'altres llengües que estan aprenent. El xinès té sons idèntics o pràcticament idèntics als d'altres llengües, com per exemple el so /sh/ de l'anglès "shoes", el so /s/ del català "sabata", etc.

- La pronunciació del xinès requereix, a més, una atenció especial, ja que es tracta d'una llengua tonal (quatre tons) i una mateixa síl·laba té significats diferents depenent del to en què es pronuncii.
- A cada caràcter xinès li correspon un significat. El xinès té paraules monosíl·labes, bisíl·labes i polisíl·labes.
- La llengua xinesa no té canvis morfològics de plural, singular, femení i masculí per als substantius i adjectius (tret d'alguns casos concrets), ni de temps ni de nombre pel que fa als verbs. És per això que el context és molt necessari per desfer ambigüitats.
- L'adjectiu precedeix el nom, com en el cas de l'anglès. L'ordre sintàctic de la frase i el lloc que ocupen els mots dins l'oració és la base per fer-se comprendre.
- La cultura xinesa és rica i variada. La cal·ligrafia, a través del coneixement de l'escriptura i els caràcters, és el primer apropament estètic que l'alumnat pot fer a la cultura xinesa, però n'hi ha molts d'altres: la pintura, la música (els tambors), la dansa (dansa del drac), les arts marcials (taitxí, *wushu*), la medicina tradicional xinesa, la literatura (poemes i llegendes), etc. Tampoc cal oblidar la civilització xinesa, la seva història, els usos i costums, així com les festes tradicionals.

La competència lingüística en llengües estrangeres àrab i xinesa s'estructura en cinc dimensions: comunicació oral, comprensió lectora, expressió escrita, sociocultural, i actitudinal i plurilingüe. Cada dimensió, llevat de l'última, consta d'una introducció i del desplegament de les competències corresponents, que s'organitzen en els apartats següents:

- **Explicació:** a partir de l'enunciat de la competència s'expliciten els conceptes i els criteris que s'han utilitzat per graduar-ne l'assoliment.
- **Gradació:** s'han establert tres nivells d'assoliment en cada competència: satisfactori (nivell 1), notable (nivell 2) i excel·lent (nivell 3). El nivell 1 correspon al d'un alumne que comença a dominar la llengua d'estudi però encara presenta moltes interferències d'altres llengües. El nivell 2 és el d'un alumne que ja ha interioritzat les característiques pròpies de la llengua d'estudi però encara demostra alguna influència d'altres llengües en la seva comunicació. El nivell 3 correspon al de l'estudiant que és capaç d'actuar de forma correcta i autònoma en la llengua objecte d'estudi. Cada nivell incorpora l'assoliment de l'anterior. Al final de quart de l'ESO el nivell assolit en àrab equivaldrà a un A2, mentre que per al xinès equivaldrà a un A1+ del MECR.
- **Continguts clau:** són els continguts fonamentals per adquirir la competència. Un contingut clau sovint forma part de més d'una competència. En l'annex 1 hi ha el quadre complet de relació entre els continguts clau i les competències. Els continguts clau de cada competència són els que apareixen desplegats de forma detallada en el currículum propi de cadascuna de les dues llengües.
- **Orientacions metodològiques:** són recomanacions adreçades al professorat sobre activitats que l'alumnat pot dur a terme i maneres d'implementar-les a l'aula, per facilitar l'assoliment de les competències. Es tracta de propostes que el docent hauria d'adaptar al seu context i que, a la vegada, li poden servir de model per dissenyar-ne de noves.
- **Orientacions per a l'avaluació:** inclouen la gradació de l'assoliment de la competència amb definicions d'indicadors per a cada nivell. A continuació es proposen exemples d'activitats d'avaluació d'àrab i xinès, amb indicadors dels tres nivells d'assoliment de cada activitat.

A les activitats d'avaluació en àrab, tots els imperatius en singular o en plural masculí inclouen els dos gèneres.

Les cinc dimensions que es presenten i les seves competències s'interrelacionen entre si i formen part d'un tot, que és saber comunicar-se oralment i per escrit en llengua estrangera. Aquestes cinc dimensions integren les diferents competències desplegades en el currículum de llengües estrangeres.

La primera dimensió, la comunicació oral, vertebrada tota la resta. Aquesta dimensió comprèn la comprensió, l'expressió i la interacció orals. Les tres competències descrites en aquesta dimensió tenen una importància fonamental en tot el procés d'ensenyament i aprenentatge de la llengua estrangera. Entendre i comunicar-se en la nova llengua és el principal objectiu. La resta de dimensions necessiten la comunicació oral perquè es puguin assolir de forma eficaç. Per exemple, abans d'escoltar o de llegir un text, cal parlar per contextualitzar-lo, i abans de dur a terme activitats d'expressió escrita, també cal parlar per poder planificar i desenvolupar l'activitat adequadament.

La segona dimensió, la comprensió lectora, a més d'incloure les estratègies de comprensió per obtenir informació del text i interpretar-ne el contingut, també integra les estratègies de seleccionar i utilitzar eines de consulta de fonts d'informació tant en llengua primera com en la llengua objecte d'estudi, així com estratègies per reconèixer les diferents tipologies i gèneres textuais.

La tercera dimensió, l'expressió escrita, presenta una especial rellevància, ja que les llengües àrab i xinesa no s'escriuen amb l'alfabet llatí i, per tant, requereixen unes habilitats concretes de l'alumnat. Com que l'àrab i el xinès són llengües terceres per a una bona part de l'alumnat, les estratègies de planificació i revisió se suposen ja interioritzades.

La quarta dimensió és la sociocultural. El fet de ser dues llengües culturalment molt allunyades fa que sigui important incidir en els fenòmens culturals, artístics i històrics que han modelat les comunitats que parlen aquestes llengües i així aconseguir-ne un domini més eficaç. Tenint en compte el nivell d'adquisició de la llengua, molts d'aquests continguts es podran tractar en llengua catalana.

Al final s'adjunten tres annexos: continguts clau de les competències; competències i nivells de gradació, i portals de referència.

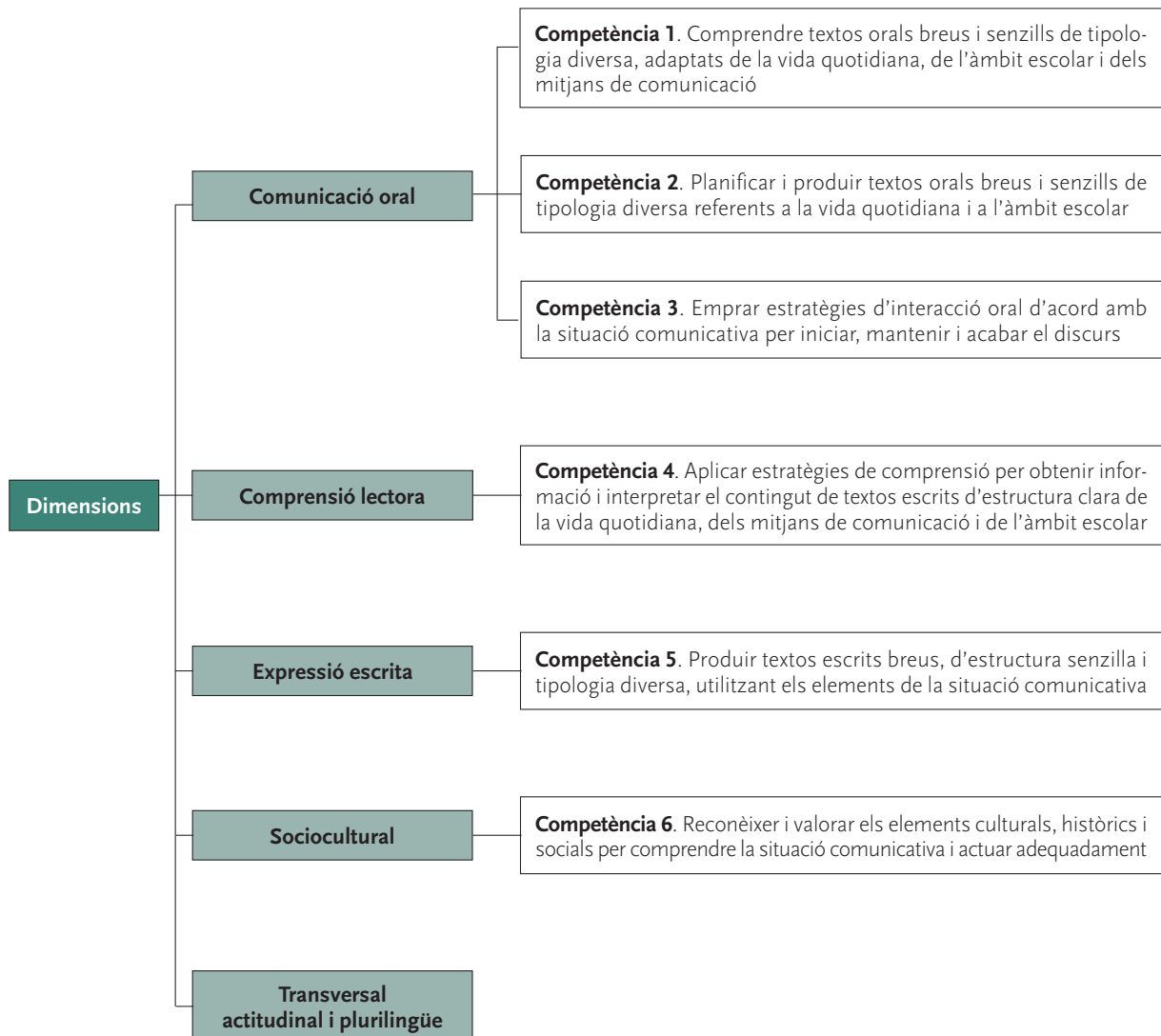
Aquest document parteix de la premissa que l'aula de llengua estrangera proporciona un context real de comunicació on s'han de donar les condicions bàsiques per assolir les competències definides. Com que el nivell final d'assoliment és molt bàsic, la comunicació del docent a l'aula no sempre podrà ser en la llengua d'aprenentatge.

No obstant això, l'alumnat ha de tenir temps i oportunitats per parlar la llengua estrangera a l'aula. Convé anar més enllà de les pràctiques d'aula basades exclusivament en la interacció docent-alumne, i planificar activitats per parelles i en petit grup en què els alumnes s'hagin de comunicar entre ells amb la supervisió del docent, i aprofitar contextos propers als alumnes dins i fora de l'aula (companyes de classe, botigues del barri, etc.) que ofereixin oportunitats d'utilitzar la llengua objecte d'aprenentatge com a mitjà de comunicació. En aquest sentit, actualment és un recurs imprescindible l'ús de les TAC per comunicar, consultar, editar, revisar, publicar, accedir a la informació i al coneixement.

El coneixement i l'aprenentatge de diverses llengües per part dels alumnes contribueix al desenvolupament de les competències de la dimensió actitudinal i plurilingüe, entesa com la capacitat d'utilitzar les llengües amb finalitats comunicatives i de prendre part en interaccions interculturals. Així, s'afavoreix la transferència de coneixements entre llengües i les actituds obertes i de respecte envers la diversitat lingüística pròxima i llunyana.

En aquesta etapa la dimensió actitudinal i plurilingüe no té una entitat pròpia. S'entén que l'aplicació d'estratègies plurilingües té caràcter transversal i està present en totes les competències de la matèria.

Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic

Dimensió comunicació oral

La comunicació oral és la capacitat de comprendre i expressar missatges orals tenint present el destinatari, el propòsit i la situació comunicativa. Escoltar i parlar s'associen en la major part dels casos, perquè es produeixen en un context d'interacció en el qual els interlocutors són alternativament emissors i receptors que construeixen significats. La competència oral facilita, a través dels intercanvis amb els altres, elaborar i expressar idees, opinions i sentiments, construeix el propi pensament i desenvolupa l'expressivitat i la fluïdesa.

En el cas de les llengües estrangeres, la comunicació oral és una dimensió fonamental per aprendre-les. L'atenció als significats i la forma i la seva negociació té un vincle directe amb l'aprenentatge de les llengües. Prepara els aprenents a comunicar-se dins i fora de l'aula i participar amb èxit en la comunitat universal. La capacitat de comprendre textos orals és una de les habilitats que l'alumnat necessita per comunicar-se en situacions habituals, formals i no formals.

Saber escoltar i saber parlar bé són habilitats imprescindibles per poder desenvolupar unes bones relacions personals i socials en l'alumnat i faciliten l'aprenentatge i l'evolució professional al llarg de la vida. El domini d'aquesta dimensió vertebrada la resta de dimensions. Aquesta dimensió promou, mitjançant els intercanvis amb els altres, l'elaboració i l'expressió d'idees, opinions i sentiments, i la construcció del propi pensament i, com a conseqüència, el desenvolupament lingüístic.

L'expressió oral en llengües estrangeres implica el coneixement d'un lèxic, d'uns elements morfosintàctics i textuals, i d'uns elements fonètics i fonològics que contribueixen a la correcció i fluïdesa de la parla. És un procés interactiu i bidireccional que implica rebre, processar i produir informació. Per això, les tres competències de la comunicació oral s'haurien de treballar de manera integrada i sistemàtica a l'aula per afavorir la transferència de coneixements i habilitats entre elles.

En la interacció es validen els processos de la comprensió i de l'expressió oral de manera conjunta. El que es fa a l'aula ha de preparar els alumnes també per a la comunicació fora de l'àmbit escolar, que els permeti comunicar-se en una llengua estrangera, adaptar-se a les diverses situacions comunicatives i assolir els objectius comunicatius adequats al nivell marcat al currículum.

Ser competent en una llengua estrangera implica utilitzar elements comunicatius verbals i no verbals, i aplicar els coneixements lingüístics, textuals i socioculturals per interpretar i expressar missatges orals.

Al mateix temps, l'ús de les tecnologies digitals per a la comunicació facilita i dona suport a la comprensió, l'expressió i la interacció orals.

La dimensió de la comunicació oral està integrada per tres competències:

- **Competència 1.** Comprendre textos orals breus i senzills de tipologia diversa, adaptats de la vida quotidiana, de l'àmbit escolar i dels mitjans de comunicació.
- **Competència 2.** Planificar i produir textos orals breus i senzills de tipologia diversa referents a la vida quotidiana i a l'àmbit escolar.
- **Competència 3.** Emprar estratègies d'interacció oral d'acord amb la situació comunicativa per iniciar, mantenir i acabar el discurs.

COMPETÈNCIA 1

Comprendre textos orals breus i senzills de tipologia diversa, adaptats de la vida quotidiana, de l'àmbit escolar i dels mitjans de comunicació

Explicació

Ser competent en la comprensió de textos orals en llengua estrangera suposa ser capaç d'escoltar i comprendre informacions orals en situacions comunicatives conegudes, així com ser capaç de desplegar estratègies de comprensió oral per obtenir i integrar la informació. Implica obtenir la informació explícita i rellevant, interpretar-la i inferir el sentit global dels missatges. L'alumnat ha de desenvolupar especialment estratègies de selecció i de retenció, i aquestes estratègies han d'anar lligades a l'objectiu de l'escolta.

Hi ha una sèrie d'elements lingüístics i discursius (pragmàtica, fonètica, lèxic i semàntica, morfosintaxi, etc.), paralingüístics (llenguatge corporal, expressions facials, ús d'onomatopeies, pauses, to, entonació, etc.) i extralingüístics (signes visuals, sons, ambient, etc.) que ajuden a identificar la situació comunicativa, els interlocutors, el seu estat d'ànim i el tema del qual parlen, per arribar a la comprensió del missatge oral.

L'aprenent ha de saber seleccionar les estratègies més adequades en funció del coneixement que tingui de la llengua, la familiaritat amb el tema, la finalitat de la tasca i l'estil personal d'aprenentatge.

En l'educació secundària aquesta competència es desenvolupa en relació amb diversos gèneres de textos. Els textos orals poden ser adaptats o autèntics, han d'estar expressats en registre estàndard i procedir de la vida quotidiana, de l'àmbit escolar i dels mitjans audiovisuals. Tenint en compte que el nivell d'assoliment és bàsic, els textos seran breus i senzills; és a dir, de poca extensió i d'un nivell de llengua bàsic, clar i sense complexitats innecessàries.

L'aprenent pot escoltar aquests textos produïts per parlants presents a l'aula (docent o companys de classe), procedents de mitjans audiovisuals (enregistraments en àudio o vídeo) o d'altres formats de comunicació interactius, per exemple una videoconferència.

La gradació de la competència es basa en la progressiva complexitat del tipus de comprensió: des de l'obtenció de la informació literal i específica fins a la interpretació de la informació explícita i implícita,

tenint en compte la familiaritat amb el tema, la situació i el propòsit comunicatiu.

Així, en un primer nivell l'alumne o alumna reconeix la situació comunicativa i és capaç d'obtenir informació literal en un text breu, de curta durada, i d'estructura senzilla, de tipus conversacional, narratiu o descriptiu, amb ajut de suports visuals, mentre que en un tercer nivell l'alumne o alumna pot interpretar la informació explícita i implícita en diversos tipus de textos orals.

Gradació

- 1.1. Identificar el tema, obtenir informació literal i identificar el propòsit principal de textos orals en situacions comunicatives properes i conegudes sobre temes d'àmbits personals i escolars en què la intenció és explícita.
- 1.2. Comprendre el sentit global de textos orals i distingir les idees principals i secundàries en situacions comunicatives properes, sobre temes d'àmbits personals, escolars i dels mitjans de comunicació.
- 1.3. Interpretar la informació explícita i implícita de textos orals en situacions comunicatives conegudes sobre temes relacionats amb diversos tipus d'àmbits.

Continguts clau

- Comprensió oral: global, literal i interpretativa.
- Estratègies de comprensió oral.
- Estratègies de producció oral.
- Estratègies d'interacció oral.
- Distinció de les principals variants fonètiques.
- Estratègies verbals i no verbals per superar malentesos.
- Pragmàtica.
- Lèxic i semàntica.
- Morfologia i sintaxi.

Orientacions metodològiques

L'ús de la llengua estrangera per part del docent com a llengua habitual a l'aula és el principal mitjà per desenvolupar aquesta competència. El docent és la primera i més important font de contacte amb la llengua estrangera. Perquè sigui facilitadora d'aprenentatges, la complexitat del llenguatge utilitzat ha de ser adequada al nivell de comprensió dels alumnes. Per tant, l'ha d'ajustar al nivell cognitiu i lingüístic dels aprenents. En aquest sentit, cal seleccionar el lèxic i les formes lingüístiques; utilitzar enunciats senzills i ben estructurats; emprar la paràfrasi i la redundància; presentar la informació de manera clara i organitzada, etc. Així mateix, ha d'acompanyar les seves explicacions amb tots aquells recursos prosòdics (ajustament del ritme, entonació, pauses, èmfasi, etc.) i no verbals (llenguatge corporal, utilització d'imatges i objectes, etc.) que en facilitin la comprensió.

L'alumnat aprèn a inferir significat fent servir tots els recursos al seu abast, i s'acostuma a la fonètica pròpia de la llengua estrangera, a segmentar cadenes fòniques i a desxifrar missatges. El docent ha d'oferir oportunitats a l'alumnat per desenvolupar aquesta competència i ha de facilitar a l'aprenent l'ús d'estratègies que li permetin activar els coneixements previs per fer prediccions, deduccions i inferències. Entre d'altres estratègies que l'alumne o alumna ha de saber utilitzar, hi ha la selecció de paraules i expressions clau que són rellevants en la situació comunicativa, l'anticipació dels elements lèxics.

Les audicions posen l'aprenent en contacte amb parlants molt diferents, amb varietat de temàtiques reals (d'aspectes de la vida quotidiana com ara comprar, el lleure, preparar un viatge...) amb varietat de suports i amb varietat de gèneres de text. Aquesta varietat de textos i d'activitats associades a l'audició farà que les estratègies de comprensió que s'han de desenvolupar també siguin múltiples.

Els textos proposats i les activitats programades han de plantejar progressivament reptes més complexos i han de ser adequats a l'edat i els interessos de l'alumnat. La dificultat no depèn només del llenguatge, sinó de diferents factors, com l'oïent, el text, les característiques de la llengua oral, la tasca i el context.

Una forma eficaç d'aconseguir que les audicions promoguin l'escolta activa i el desenvolupament d'estratègies de comprensió oral és associar-les a activitats o tasques que es porten a terme immediatament abans, durant i/o després de l'audició.

Així, de forma prèvia a l'audició, el docent ha de presentar la situació, contextualitzar el missatge, mobilitzar els coneixements previs de l'alumnat, revisar el vocabulari clau i realitzar les inferències apropiades. Aquesta preparació contribuirà a activar l'interès de l'alumnat, orientant la seva atenció i facilitant-li estratègies de suport. S'han d'activar aquelles estratègies de comprensió relacionades amb l'anticipació de continguts probables del text a partir del context proper disponible i dels coneixements previs sobre el tema. Finalment, cal informar clarament l'alumnat de l'objectiu de la tasca per ajudar-lo a determinar què ha d'escoltar, quin grau de detall es requereix i quins processos ha d'activar durant l'audició. Entre les activitats prèvies a l'escolta que faciliten la comprensió, destaquen el treball del lèxic i dels elements gramaticals o retòrics que escoltaran, la pronunciació específica de paraules, l'entonació de frases, la lectura de qüestionaris en parella o les activitats d'anticipació i predicció de les idees expressades. Per això, abans que l'activitat comenci, l'alumnat ha de disposar de prou temps per revisar les preguntes que haurà de contestar per garantir que entén el que se li demana.

Durant l'audició, l'estudiant revisa i verifica les seves prediccions mitjançant activitats que es relacionen directament amb el text; per exemple, prendre notes amb suport d'una pauta, completar un diagrama o taula, respondre preguntes, etc. Les tasques variaran segons l'objectiu i el propòsit que s'hagi establert: comprendre el sentit global o trobar informacions específiques del text, comprovar hipòtesis fetes o respostes donades prèviament a l'escolta; detectar i anotar paraules o expressions relacionades amb un tema, una idea o un concepte concret; comptar el nombre de vegades que apareix una paraula o expressió concreta, etc.

Les activitats posteriors a l'audició tindran com a objectiu comprovar, revisar o verificar si la comprensió oral ha estat correcta i si s'han emprat les estratègies adequades. Aquestes activitats ofereixen a l'alumnat l'oportunitat de connectar el que ha escoltat amb les seves pròpies idees i experiències, fomenten la comprensió interpretativa i poden integrar altres competències addicionals (producció i interacció orals, comprensió lectora i expressió escrita).

Algunes de les activitats poden incloure textos addicionals, formular preguntes i respostes sobre el que s'ha escoltat o altres activitats d'interacció, com ara comparar resultats, negociar un resum amb un company, etc.

Les audicions es poden treballar de forma individual a classe o a casa. El docent ha d'encoratjar l'alumnat a veure sèries i vídeos adequats al nivell, escoltar cançons, etc., per practicar aquestes estratègies.

Cal fer esment d'aquells alumnes que ja dominen el registre oral de la llengua meta (en la varietat estàndard en el cas del xinès o en alguna variant dialectal en el cas de l'àrab). El professor o professora pot indicar a aquests alumnes que facin de guies per ajudar els companys i companyes a extreure informació clau de les audicions fetes a classe. D'aquesta manera, s'afavoreix la cohesió del grup i es reforça alhora l'autoestima d'aquests estudiants.

Orientacions per a l'avaluació

El docent ha d'observar l'actitud de l'alumnat davant l'escolta, el nivell de detall que té en la comprensió, la dificultat de la informació que és capaç de comprendre, la dificultat de la tasca que pot fer i les estratègies que fa servir per assolir l'objectiu. Per avaluar el domini de la comprensió oral de l'alumnat es poden emprar activitats i tasques de la vida real, com ara rebre instruccions, escoltar converses, entrevistes, notícies, la previsió del temps, anuncis radiofònics o televisius, informacions per altaveu a l'aeroport o a l'estació ferroviària, debats, presentacions o xerrades de l'àmbit escolar.

Alguns indicadors per valorar els diversos nivells d'adquisició de la competència poden ser els següents:

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
En general, la comprensió li permet portar a terme les activitats de classe.	Entén amb facilitat el que es diu, les idees generals i també els detalls.	Entén el que es diu amb facilitat, i és capaç de fer preguntes i aportacions adequades al tema.
Identifica les paraules clau i expressions habituals per copsar el sentit global en textos orals breus i adaptats, amb vocabulari freqüent i quotidià.	Comprèn el sentit global i les idees més rellevants de textos adaptats i senzills, amb repertori lèxic bàsic.	Interpreta el sentit global i les idees més rellevants i secundàries de textos autèntics i senzills d'ús social.
Activa alguns dels coneixements previs sobre el tema.	Realitza anticipacions sobre el contingut del text.	Realitza inferències sobre el contingut del text.
Entén el propòsit bàsic de missatges o anuncis breus, senzills i clars.	Relaciona la informació amb els seus coneixements i experiències.	Interpreta i fa deduccions sobre el que ha escoltat.
Entén la informació explícita de textos adaptats i breus.	Entén la informació explícita i dedueix la no explícita de textos adaptats i senzills.	Dedueix la informació no explícita de textos adaptats i textos autèntics senzills d'ús social.
Interpreta els elements verbals amb l'ajut dels elements no verbals (gestos, etc.).	Interpreta els elements verbals amb l'ajut dels elements prosòdics (entonació, pronunciació, etc.).	Interpreta els elements verbals sense ajuda d'elements no verbals.

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Comprèn vocabulari clau del tema i expressions d'ús habitual i freqüent.	Dedueix el significat de paraules noves a partir del context.	Comprèn expressions i vocabulari específic.
(...)	(...)	(...)

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Contextualització

S'ha d'escoltar un diàleg en llengua estàndard d'un tema de la vida quotidiana dels joves. Dues noies es reuneixen a casa d'una d'elles per organitzar una festa. La mare de la que rep la seva amiga també intervé en el diàleg.

Abans de començar l'audició, l'estudiant ha de llegir les preguntes per familiaritzar-se amb el que escoltarà. Hi haurà dues escoltes i una tercera de revisió.

Preparem una festa

Llegiu les preguntes.

Escolteu i responeu les següents preguntes:

1. Quantes persones parlen? Com es diuen?
2. De què parlen?
  - a. Van a comprar.
  - b. Preparen un aniversari.
  - c. Tenen una cita.
  - d. Van a casa de la Hamzah.
3. On són?
4. Qui escriu els noms dels convidats?
5. Qui són els convidats?
6. Què diuen en referència als nois?
7. Completeu la invitació: heu d'utilitzar paraules/idees com nom, convidat, motiu de la festa, hora, dia, lloc, comiat.
8. Per què celebren la festa al jardí?

Transcripció de l'àudio:

MARE: Hola, Manar! Com estàs? Ha passat molt temps des que ens vàrem veure! Prepararàs la festa d'aniversari de la Hamzah? Espero que sigui una festa familiar... El saló no és massa gran, francament no em preocuparé massa perquè confio en tu!

MANAR: Hola, Hamzah!

HAMZAH: Ei, uaaaa, quins cabells més bonics, i quins texans!!

MANAR: I sols per deu euros!

HAMZAH: Vinga, ens hem de centrar i començar a treballar, només tenim tres dies per preparar la festa! Tenim molta feina. Cal tenir en compte tots els detalls: música, begudes, pastís d'aniversari, decoració...

MANAR: D'acord, d'acord, doncs comencem amb la llista de convidats? Podem convidar la Nadia, en Mason, l'Amal i en Suad... i la seva germana bessona... i també la Maryam, en Khalil i la germana d'en Fadi.

HAMZAH: En Fadi, sí, no podem oblidar els joves!

MANAR: Uffff, com vulguis, però com qui? En Fadi i en Hassan...

HAMZAH: Aiiiix, no, no en Fadi impossible! NO el vull veure més!

MANAR: Però per què? És molt amable!

HAMZAH: No sé... ell... es creu millor que els altres... és arrogant...

MANAR: No, tot al contrari! És molt tímid. Mai diu res, només observa els altres, a mi m'agrada! És company d'en Mustafà i l'Adel, és molt maco!!!

HAMZAH: Val! Estic d'acord! L'Adel és molt maco i graciós, l'has vist ballar? És ballarí professional, i quan juga a futbol sembla que balli!

MANAR: Cert, juga molt bé. A més sempre estan amb en Fadi. Si no el convides, els altres no vindran.

HAMZAH: Crec que no podem convidar en Fadi i l'Adil sense convidar tot l'equip de futbol. Els convidem a tots?

MANAR: D'acord, vinga, els convidem a tots. Però ara tenim molta gent, la meua casa és petita... i sospito que la meua mare no hi estarà d'acord...

HAMZAH: Saps? Tinc una idea millor. Per què no ho fem al jardí, hi mengem i passem el dia allà?

هيا نحضر حفلة!

اقرأ الأسئلة

استمع وجاوب على الأسئلة التالية:

1. كم شخص يتكلم؟ ما أسماؤهم؟
2. عما يتكلمون؟
أ) الذهاب للتسوق.
ب) تحضير حفلة عيد ميلاد.
ج) لديهم موعد.
د) الذهاب إلى بيت حمزة.
3. أين هم؟
4. من يكتب أسماء الضيوف؟
5. أكملوا قائمة الضيوف
6. ماذا يقولون عن الشباب؟
7. أكملوا الدعوة

اسم المدعو:
حفلة
مرحباً! يسعدنا أن _____ إلى _____ عيد لا تنسَ _____ ننتظرك

أكتبوا دعوة لحفلة ستحضرونها عن قريب:

ضعوا فيها هذه الأشياء:

اسم المدعو، سبب الحفلة، اليوم والساعة والمكان، الخاتمة

8. لماذا يفعلون الحفلة في الحديقة؟

كلمات الاستماع:

الأم: أهلا منارا! كيف حالك؟ من زمان ما التقينا! هل ستحضرين حفلة عيد ميلاد حمزة؟ أتمنى أن تكون حفلة عائلية... الصالون ليس كبيرا، بصراحة لن أقلق كثيرا فأنا أثق بك!

منار: أهلا حمزة!

حمزة: أهلا، واوو شعرك جميل جدا وما هذا الجينز الرائع

منار: كل هذا بعشرة يورو

حمزة: هيا، علينا أن نركز ونبدأ بالعمل، لدينا فقط ثلاثة أيام لتحضير الحفلة! لدينا عمل كثير. يجب التفكير بكل التفاصيل: الموسيقى، المشروبات، كعكة عيد الميلاد، الديكور.

منار: طيب، طيب، ما رأيكم نبدأ بقائمة الضيوف؟ يمكن أن ندعو ناديا وميسون وأمل وسعاد... وأختها التوأم... وأيضا مريم خليل وأخت فادي.

حمزة: فادي، نعم، لا يمكن أن ننسى الشباب!

منار: أووف، كما تريد، ولكن من؟ فادي وحسن...

حمزة: أخ خ، لا لا، فادي مستحيل! لا أريد أن آراه أبداً!

منار: ولكن لماذا؟ إنه لطيف جداً!

حمزة: لا أعرف... إنه.. يظن نفسه أفضل من الآخرين... إنه متكبر...

منار: لا...! عكس ذلك تماما! إنه خجول جدا. لا يقول أبدا شيء فقط يراقب الآخرين، إنه يعجبني! وهو زميل مصطفى وعادل، هو لطيف جدا!!!

حمزة: ماشي! أنا موافق! عادل ظريف جداً، هل رأيته كيف يرقص؟ هو راقص محترف، وعندما يلعب كرة القدم كأنه يرقص أيضا!

منار: صحيح، هو يلعب جيدا. وبالإضافة هم دائما مع فادي. إذا لا ندعوه لن يأتوا الآخرين.

حمزة: أظن أنه لا يمكن دعوة فادي وعادل دون دعوة كل فريق كرة القدم. ندعوهم جميعاً؟

منار: ماشي أقنعتني! لكن الآن لدينا أسماء كثيرة، بيتي صغير... وأظن أمي لن توافق...

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna entén la idea principal del diàleg i la informació específica, com ara els noms dels convidats.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna comprèn el sentit global del missatge i d'altres idees rellevants. Interpreta els elements prosòdics (entonació, pronunciació...), com deduir que les noies no volen convidar els nois.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna interpreta les informacions explícites i implícites del text (edat, relació entre les persones que comuniquen, gustos, activitats...).

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès**Contextualització**

S'ha d'escoltar el diàleg entre dos amics, un noi i una noia. La noia i els seus pares s'acaben de mudar a un nou barri. Els dos amics parlen dels serveis i els comerços, i després queden per anar a córrer el cap de setmana en un parc que és a prop de casa de la noia. Després d'escoltar el diàleg, l'alumne o alumna ha de respondre una sèrie de preguntes de comprensió sobre allò que ha escoltat.

Cada audició s'escoltarà tres vegades. Abans de cada audició es deixarà un temps per llegir les preguntes i després de cada audició, un temps per respondre-les. La tercera escolta servirà per revisar les respostes.

El meu nou barri

L'alumnat fa una escolta general de tot el diàleg i va responent les qüestions (el professor explicarà les preguntes en català):

1. Quantes persones intervenen en el diàleg?
2. De què parlen?
  - a. El nou barri de la noia
  - b. La nova casa de la noia
  - c. Les noves aficions de la noia
3. Subratlleu només els comerços i els serveis que es mencionen en el diàleg:
  - a. Supermercat
  - b. Farmàcia
  - c. Metro
  - d. Llibreria
  - e. Cafeteria
  - f. Parc
  - g. Restaurant xinès
  - h. Forn de pa
  - i. Biblioteca
4. Què li agrada fer a la noia i als seus pares a la cafeteria?
  - a. Esmorzar
  - b. Beure cola
  - c. Menjar alguna cosa
  - d. Prendre cafè o alguna cosa
5. Subratlleu les accions que s'esmenten en el diàleg. En el parc hi ha persones que:
  - a. Descansen
  - b. Llegeixen
  - c. Fan exercici
  - d. Passegen
  - e. Corren
6. Què volen fer el cap de setmana?
7. Quin dia volen quedar?
8. A quina hora volen quedar?
9. On volen quedar?

Transcripció de l'àudio:

XIAO MING: Lanlan, quant de temps fa que no ens veiem!

LANLAN: Sí, és que ens hem canviat de casa.

XIAO MING: Ah, sí? Què tal el teu nou barri?

LANLAN: Molt bé, al barri hi ha moltes botigues i serveis: supermercat, llibreria, forn de pa, farmàcia, cafeteria, restaurant xinès, etc. M'encanta anar amb els meus pares a prendre cafè o menjar alguna cosa a la cafeteria del costat de casa meva.

XIAO MING: Està molt lluny de casa teva el metro?

LANLAN: No, està molt a prop.

XIAO MING: Hi ha algun parc a prop de casa teva?

LANLAN: Sí, n'hi ha un de gran. Els caps de setmana hi va molta gent a descansar, passejar o fer exercici. Estàs lliure el cap de setmana que ve?

XIAO MING: Sí, per què?

LANLAN: Anem plegats al parc a córrer? Què et sembla?

XIAO MING: Fantàstic! Dissabte o diumenge?

LANLAN: Millor diumenge, al matí et va bé?

XIAO MING: Al matí, a quina hora?

LANLAN: A les 8, va bé?

XIAO MING: D'acord. Llavors quedem el diumenge a les 8 del matí a la porta del parc.

LANLAN: D'acord.

我的新区

- 1) 对话里有几个人?
- 2) 话题是什么?
  - a. 女生的新区
  - b. 女生的新家
  - c. 女生的新爱好
- 3) 她住的新区有什么商店和服务?
  - a. 超市
  - b. 药房
  - c. 地铁站
  - d. 书店
  - e. 咖啡馆
  - f. 公园
  - g. 中餐馆
  - h. 面包店
  - i. 图书馆
- 4) 她和父母喜欢在咖啡馆做什么?
  - a. 吃早饭
  - b. 喝可乐
  - c. 吃点心
  - d. 喝咖啡或者吃点东西

- 5) 在公园里有人：
- 休息
  - 看书
  - 做运动
  - 散步
  - 跑步
- 6) 他们周末想做什么？
- 7) 他们星期几见面？
- 8) 他们几点见面？
- 9) 他们要在什么地方见面？

我的新区

小明：兰兰，好久不见你啊！

兰兰：对啊，最近我和家人搬家了。

小明：是吗？你现在住的区怎么样？

兰兰：很好，区里有很多商店和服务：超市、书店、面包店、药房、咖啡馆、中餐馆、什么的。我非常喜欢在我家旁边的咖啡馆和我父母喝咖啡或者吃点东西。

小明：你新家离地铁站远不远？

兰兰：不远，很近。

小明：你家附近有公园吗？

兰兰：有啊，有一个大公园，周末有很多人在里面休息、散步或者做运动。你下个周末有空吗？

小明：有，什么事？

兰兰：咱们一起去公园跑步，好不好？

小明：太好了！星期六还是星期天？

兰兰：星期天好，早上怎么样？

小明：早上，几点？

兰兰：八点，行吗？

小明：行。那，我们星期天早上八点在公园门口见，好吗？

兰兰：好的。

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna entén la idea principal del diàleg. Entén qui parla i sobre què es parla.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna comprèn el sentit global del missatge i d'altres idees rellevants i secundàries, com que els dos amics queden el diumenge per anar a córrer al parc que està al barri nou de la noia.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna comprèn el sentit global del missatge i d'altres idees rellevants i secundàries. I a més, interpreta i fa deduccions sobre el que ha escoltat.

COMPETÈNCIA 2

Planificar i produir textos orals breus i senzills de tipologia diversa referents a la vida quotidiana i a l'àmbit escolar

Explicació

Ser competent en la producció oral suposa ser capaç d'expressar, de manera estructurada i comprensible, fets i coneixements, opinions i sentiments. Un parlant competent coneix les normes socials requerides en cada context; coneix el codi lingüístic (les regles de formació de paraules i vocabulari, de pronunciació i de formació de frases); controla els aspectes prosòdics que donen sentit al discurs i en faciliten la comprensió oral, i fa ús d'elements no verbals.

En el procés d'aprenentatge de la llengua estrangera l'alumnat es troba amb limitacions de vocabulari, de coneixement d'elements morfosintàctics, de pronunciació..., que ha de compensar fent ús d'estratègies verbals i no verbals, les quals adquireixen una importància cabdal per millorar l'eficàcia de la comunicació. Algunes d'aquestes estratègies estan relacionades amb la competència i la mediació lingüístiques, amb la competència discursiva (planificar prèviament el text oral) o amb la competència no verbal (per exemple, gesticular, variar l'entonació, la velocitat o el ritme). S'entén com a mediació en aquest nivell la capacitat de l'alumnat de parafrasejar o reformular el missatge.

Per planificar, l'aprenent ha de disposar de prou temps per saber què dirà i per preparar el text oral segons la situació comunicativa, el tipus de text, el destinatari, el propòsit i les convencions i normes gramaticals.

L'alumnat ha de ser capaç de reproduir i produir textos orals senzills i preparats, de diferents tipologies (narratius, descriptius, expositius i instructius), sobre diferents temes, que van de l'àmbit personal i familiar a temes diversos relacionats amb els seus interessos. Han de fer servir un repertori lèxic adequat a diverses situacions comunicatives de l'àmbit de la vida quotidiana i escolar.

Es relaciona amb les competències 1 (comprensió oral) i 3 (interacció oral) ja que l'alumne o alumna ha de ser capaç d'entendre el context de la situació comunicativa i comprendre els companys per poder

mantenir una interacció efectiva. Els elements que es tenen en compte per establir la gradació són: l'extensió del text, la complexitat de la tasca i la familiaritat amb el tema, el grau de fluïdesa, la varietat i repertori de recursos lingüístics i el suport de què disposa l'aprenent.

Així, en un primer nivell l'alumne o alumna produeix de manera senzilla i entenedora un petit text oral sobre l'àmbit personal o escolar que ha preparat abans, mentre que en un tercer nivell l'alumne o alumna pot produir de manera fluida una presentació ben estructurada sobre temes d'àmbits diversos.

Gradació

- 2.1. Produir de manera entenedora textos orals breus i senzills, referits a fets i coneixements familiars i habituals, a partir d'una planificació prèvia, amb un repertori lèxic elemental i quotidià.
- 2.2. Produir de manera entenedora i suficientment correcta textos orals senzills, referits a experiències viscudes i properes, personals i escolars, amb suport general i un repertori lèxic bàsic.
- 2.3. Produir de manera fluida textos orals ben estructurats, referits a diversos elements de la vida quotidiana i escolar, amb un repertori lèxic variat i una morfosintaxi correcta.

Continguts clau

- Estratègies de producció oral.
- Estratègies d'interacció oral.
- Distinció de les principals variants fonètiques.
- Estratègies verbals i no verbals per superar malentesos.
- Pragmàtica.
- Fonètica.
- Lèxic i semàntica.
- Morfologia i sintaxi.

Orientacions metodològiques

Aquesta competència implica parlar en públic dins i fora de l'aula, per la qual cosa el docent ha de proporcionar un entorn ric i variat que contingui treball col·laboratiu, activitats i materials autèntics i crear situacions motivadores, funcionals i significatives que afavoreixin la participació espontània de l'alumnat amb llibertat, seguretat i confiança. Cal practicar l'accentuació prosòdica, la pronunciació, l'entonació i la pausa, i l'assaig abans de la presentació pública.

En els nivells bàsics de desenvolupament d'una llengua estrangera aquest clima només es pot aconseguir si es prioritza l'èxit comunicatiu de les produccions sobre la correcció purament formal i si els probables errors formals es presenten als aprenents com una ocasió per aprendre.

Convé que el docent presenti les activitats de producció oral contextualitzades en situacions d'ús real o simulat de la llengua, amb destinataris i objectius comunicatius clars.

La qualitat de la producció oral està condicionada pel domini que el parlant té del codi. Per això cal considerar:

- El nivell de complexitat lingüística que s'espera que produeixi l'estudiant.
- Els suports i el temps de què disposarà per dur a terme la tasca.
- El grau de correcció i d'adequació apropiats al seu nivell.

Si una activitat requereix estructures lingüístiques que l'alumne o alumna encara no ha practicat, el docent pot promoure una pluja d'idees (coneixements previs) per veure quines estructures morfosintàctiques i lèxiques necessitarà, quines coneix i complementar el que ja és capaç de produir.

És important donar instruccions clares als alumnes i proporcionar suports lingüístics, "bastides" i models de discursos orals facilitats pel docent mateix o extrets de fonts externes.

La pràctica i la producció oral a l'aula requereix una metodologia gradual: tasques en què els alumnes han de reproduir un model, tasques dirigides, actuacions semiguiaades i producció lliure i espontània de l'alumnat. Per això és important el treball sobre temes quotidians i propers a l'alumnat. Però cal també introduir enfocaments alternatius que enfrontin l'estudiant a reptes comunicatius que haurà de superar i li donin la possibilitat de fer-ho amb les eines lingüístiques al seu abast. Així, fer una breu presentació oral davant els companys, narrar una experiència viscuda (només per a la llengua àrab) o expressar una opinió són situacions que requereixen l'aprenentatge d'una sèrie d'habilitats i estratègies que s'han de treballar de manera planificada i sistemàtica a l'aula. Cal que el docent ajudi l'alumnat de manera diversa i utilitzi textos monològals de diferents tipus (descripcions, exposicions, narracions, explicacions, instruccions, etc.) que permetin desenvolupar aspectes com la planificació i organització de les idees, la coherència i la selecció d'un lèxic apropiat i precís.

En qualsevol cas, els alumnes necessiten practicar, d'una banda, activitats pautades que els portin a obtenir produccions de qualitat i, de l'altra, activitats de semiimprovisació, en les quals han de mobilitzar tots els seus coneixements conceptuals i lingüístics i els suports disponibles. Han d'aprendre a gestionar les inseguretats que sempre acompanyen el parlar de llengua estrangera, assumint els riscos necessaris per dur a terme l'activitat.

L'aprenent ha de preguntar-se què sap d'allò que vol transmetre, a quin públic es dirigeix el seu discurs, si necessita cercar més informació i on pot trobar-la, com exposarà el contingut. Convé disposar de prou temps de preparació perquè pugui fer un esquema previ que serveixi per ordenar les idees, escriure un guió o elaborar un breu text coherent i adequat. El procés de planificació permet realitzar activitats orals en diverses situacions: individualment, en parella, en petit grup, col·lectivament, i integrar diferents competències com parlar, escoltar, interactuar, escriure i llegir.

En el cas del xinès, la planificació de la tasca d'expressió oral, es podrà fer en pinyin i progressivament anar incorporant els caràcters necessaris per dur-la a terme segons el nivell.

La lectura en veu alta, com a pràctica guiada, formarà part de la planificació prèvia a la tasca de producció oral demanada a l'aula.

La presentació final es pot fer en diversos formats (petit grup, davant la classe...), acompanyada de presentacions multimodals, que poden ser en viu o enregistrades. Cal potenciar l'ús de les TAC, que permeten a l'alumnat accedir a nombroses fonts d'informació i suports didàctics en altres llengües (cançons, pel·lícules, vídeos, etc.) i dur a terme la presentació amb mitjans i suports diferents (utilitzant programes de presentació, enregistraments de vídeo, podcasts, etc.) que ofereixen als alumnes la possibilitat d'autoavaluar-se.

També és recomanable que la classe hagi de dur a terme alguna petita tasca a partir de l'escolta als companys que fan la presentació: prendre notes, fer un esquema i valorar l'exposició del company o companya.

Algunes propostes d'activitats en què es poden aplicar els continguts d'aquesta competència són: explicar fets, descriure persones i llocs, llegir en veu alta, exposar raonaments i argumentar breument les opinions, entre d'altres.

Com hem comentat en la competència anterior, en el cas d'aquells alumnes que ja dominen el registre oral de la llengua meta (en la varietat estàndard en el cas del xinès o en alguna variant dialectal en el cas de l'àrab), el docent ha de gestionar aquesta situació afavorint la participació d'aquests alumnes en les activitats orals i donant-los el paper d'auxiliars de conversa, per tal de fer-los sentir útils, millorar la seva autoestima i alhora incentivar i motivar la resta de companys, fins i tot si la seva producció oral no és en el registre estàndard, com pot passar en el cas de l'àrab.

Orientacions per a l'avaluació

El docent ha d'observar l'actitud de l'estudiant davant la producció d'un text oral, la dificultat de la tasca, la informació que és capaç de donar, el nivell de llengua que és capaç de produir amb correcció, el tipus de suport que fa servir i les estratègies que utilitza per assolir l'objectiu. També ha de mantenir un equilibri entre correcció i fluïdesa. Cal evitar les interrupcions durant el discurs de l'alumne o alumna per fer una correcció de tipus purament formal i limitar les interrupcions als casos en què l'error impedeix la comprensió del missatge.

Per a l'avaluació és útil i recomanable enregistrar i escoltar el text oral produït per l'alumne o alumna fent ús de pautes d'observació amb indicadors clars i mesurables. L'estudiant llavors pot fer una reflexió –i autoavaluació– sobre el discurs i una revisió del producte oral. També es poden plantejar activitats de coavaluació entre companys amb una pauta d'observació consensuada prèviament.

La carpeta d'aprenentatge oral en format digital, que permet valorar el progrés seleccionant enregistraments de textos orals produïts individualment o en grup, és una gran eina d'avaluació, de reflexió i d'autoaprenentatge, on queda palès el progrés que fa l'aprenent.

Les activitats d'avaluació han de ser semblants a les que habitualment es practiquen a l'aula durant el procés d'aprenentatge: explicar una història, una anècdota personal o un acudit, presentar notícies, etc.

Alguns indicadors per valorar els diversos nivells d'adquisició de la competència poden ser els següents:

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Genera idees a partir d'una pauta.	Organitza les idees amb suports.	Selecciona, de forma autònoma, les idees necessàries per produir el text.
Describeu, narra i fa presentacions curtes i assajades sobre temes quotidians i escolars amb suports i pautes.	Describeu, narra i fa presentacions curtes i assajades enllaçant les idees de manera apropiada sobre temes quotidians i escolars amb suports.	Describeu, narra i fa presentacions orals de forma detallada amb oracions complexes i cohesionades sobre temes quotidians i escolars.
Fa exposicions molt breus de contingut previsible i après.	Fa exposicions curtes i assajades sobre algun tema conegut.	Fa exposicions detallades i raonades sobre temes coneguts.
Utilitza elements metalingüístics bàsics com gestos i onomatopeies per fer més comprensible el que diu.	Utilitza elements metalingüístics i, ocasionalment, l'entonació.	Utilitza elements metalingüístics i l'entonació adequada.
Utilitza un repertori lèxic freqüent i quotidià adequat al text que cal produir.	Utilitza un repertori d'elements lèxics bàsics associats al tema.	Utilitza un repertori lèxic variat i suports per evitar la repetició.
Utilitza elements morfosintàctics elementals i simples.	Utilitza un repertori morfosintàctic bàsic.	Utilitza un repertori morfosintàctic d'una certa complexitat.
Parla amb claredat i amb una pronúncia que garanteix la comprensió del missatge amb moltes pauses dins de l'oració, encara que els tons, en el cas del xinès, no siguin correctes. En el cas de l'àrab, li costa encara distingir algunes consonants com les emfàtiques i guturals.	Parla amb claredat i prou fluïdesa per assegurar la comprensió del missatge, encara que de vegades fa alguna pausa dins de l'oració. En el cas del xinès, els tons no són del tot correctes. En el cas de l'àrab, ja pot pronunciar la majoria dels sons de forma força clara, encara que hi hagi alguna interferència de la llengua mare.	Parla amb expressivitat i fluïdesa, amb poques pauses dins de l'oració i amb un domini força correcte dels tons, en el cas del xinès.
(...)	(...)	(...)

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Contextualització

Dividits en grups de quatre, els alumnes triaran diferents ciutats àrabs per anar-hi de viatge. En primer lloc triaran una ciutat àrab i després buscaran informació sobre aquesta ciutat i l'exposaran a la classe mitjançant una presentació digital. Hauran de convèncer els seus companys que la seva destinació és la millor opció per passar uns dies a final del curs.

Preparem un viatge

Tasca 1: Elecció de la ciutat on poden viatjar els alumnes

S'organitza la classe en grups de quatre alumnes. Cada grup tria una ciutat de les proposades. Les diferents opcions són:

1. Marràqueix
2. Beirut
3. Dubai
4. El Caire
5. Tunísia
6. Amman

Tasca 2: Disseny del viatge

S'organitza la classe en grups de quatre alumnes. Cada grup tria una ciutat de les proposades. Les diferents opcions són:

El grup pensa un nom original per identificar el seu viatge (per exemple: تونس، بحر، صحراء، أكل، ناس) i prepara el contingut de la presentació tot emplenant la taula següent:

	(Nom) Excursió 1
	Objectiu
	Descripció de la ciutat
	Viatge
	Transport
	Hotel
	Durada
	Activitats
	Preu

El docent dona una llista de pautes i suggeriments que els alumnes han de fer servir a l'hora de preparar la informació que sortirà la presentació.

Instruccions:

- Per què és interessant aquesta ciutat?
- Quins llocs d'interès podeu trobar en aquesta ciutat?
- Quant costa el viatge?
- Per a la presentació heu d'utilitzar mapes i imatges de la ciutat.
- Penseu en un eslògan per acabar la presentació.

Tasca 3: Assaig de la presentació

Un cop preparada la presentació digital, poden assajar-la abans de l'exposició als companys. Es poden tenir en compte els indicadors següents:

Hem utilitzat imatges i mapes per a la nostra presentació.	
Hem anotat tota la informació sobre la destinació, com ara allotjament, atraccions i activitats.	
Hem utilitzat PowerPoint i hem comprovat l'idioma.	
Hem utilitzat diferents imatges per il·lustrar el discurs.	
La presentació comença amb una pregunta que interessa als companys.	
La presentació finalitza amb un eslògan per convèncer els companys de visitar aquesta ciutat.	

Indicadors per avaluar la producció oral

Abans de la presentació del text davant la classe, el docent comparteix amb els alumnes els aspectes que s'avaluaran.

Grup	
1. Continguts	Té les idees clares, amb detalls rellevants i interessants. Organitza bé el discurs (cohesió). Fa una tasca completa.
2. Fluïdesa	Té bona pronúncia. Té capacitat de discurs. Destaca la informació important.
3. Precisió	Fa un ús adequat del temps. Selecciona bé les paraules. Fa un ús correcte dels verbs, amb oracions primàries o complexes.
4. Complexitat	Selecciona els connectors. Utilitza clàusules subordinades. Té un vocabulari apropiat.
5. Llenguatge corporal	Manté el contacte visual. Controla la gestualitat i el moviment.

Tasca 1: Elecció de la ciutat on poden viatjar els alumnes

S'organitza la classe en grups de quatre alumnes. Cada grup tria una ciutat de les proposades. Les diferents opcions són:

- 1: مراكش
- 2: بيروت
- 3: دبي
- 4: القاهرة
- 5: تونس
- 6: عمان

Tasca 2: Disseny del viatge

El grup pensa un nom original per identificar el seu viatge (per exemple, بحر، تونس، أكل، صحراء، بحر، تونس) i prepara el contingut de la presentació tot emplenant la taula següent:

	1 الاسم (رحلة)
	الهدف
	وصف المدينة
	السفر
	وسائل النقل
	الإقامة/ النزل
	مدة الرحلة
	الأنشطة
	السعر

الإرشادات:

- لماذا هذه المدينة مثيرة للاهتمام؟
- ما هي المعالم السياحية التي يمكن العثور عليها في هذه المدينة؟
- ما هو ثمن الرحلة؟
- للعرض يجب عليك استخدام خرائط المدينة والصور.
- فكروا في شعار لإنهاء العرض.

Tasca 3: Assaig de la presentació

استخدمنا الصور والخرائط لعرضنا	
لقد قمنا بتدوين جميع المعلومات حول الوجهة ، مثل الإقامة والمعالم السياحية والأنشطة	
PowerPoint لقد تحققنا من لغة واستخدامنا	
استخدمنا صور مختلفة	
بدأ العرض بسؤال يثير اهتمام الزملاء	
ينتهي العرض بشعار لإقناع الزملاء بزيارة مدينتنا	

Un cop preparada la presentació digital, poden assajar-la abans de l'exposició als companys. Es poden tenir en compte els indicadors següents:

Indicadors per avaluar la producció oral

Abans de la presentació del text davant la classe, el docent comparteix amb els alumnes els aspectes que s'avaluaran.

المحتوى	أفكار واضحة. التفاصيل ذات الصلة ومثيرة للاهتمام. التماسك. منظم بشكل جيد. تم إنجاز المهمة
البلاغة	النطق. مناقشة. التأكيد على المعلومات المهمة.
الدقة	الاستخدام السليم لـ: الأزمنة. اختيار الكلمات. الموقف الصحيح من الأفعال: الجمل الابتدائية، الجمل المركبة.
التعقيد	اختيار الروابط. استخدام الجمل المركبة. المفردات.
لغة الجسد	الاتصال البصري. الإيماء. الحركة.

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna segueix algunes de les pautes i organitza les idees de manera ordenada (ciutat a visitar, preu, estada) però sense desenvolupar les idees principals ni relacionar les parts del discurs. Utilitza vocabulari i elements morfosintàctics elementals i simples (comparatius i connectors senzills com *و* i *كان*) i elements visuals senzills, com ara mapes i fotografies de la ciutat. Parla de forma clara però no amb prou fluïdesa i amb moltes pauses.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna segueix la majoria de pautes i organitza les idees de manera ordenada i donant informació específica i detallada, empra elements visuals que clarifiquen i reforcen el missatge i relaciona les parts del discurs. Utilitza els elements morfosintàctics bàsics (comparatius/superlatius i connectors senzills) i un vocabulari bàsic relacionat amb el tema. Parla de forma entenedora i amb prou fluïdesa. Manté una posició corporal correcta durant tota l'exposició i mira l'audiència.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna segueix les pautes i organitza molt bé les idees, i estructura la presentació amb detalls i arguments. Utilitza elements morfosintàctics d'una certa complexitat i un vocabulari variat (frases subordinades amb *لماذا*, *متى*, *له*, *متى*, preposicions, vocabulari relacionat amb la ciutat i amb els mitjans de transport, adjectius que descriuen activitats i llocs, etc.), amb l'ajut de suports per evitar la repetició. També utilitza elements visuals variats que clarifiquen i reforcen el missatge oral alhora que afegeixen impacte i interès a la presentació. Fa la presentació amb un bon ritme i expressivitat. Manté una posició corporal que transmet seguretat i utilitza elements verbals i no verbals per emfatitzar el discurs i mantenir l'atenció de l'audiència, per exemple l'ús de preguntes retòriques.

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès

Contextualització

Ha arribat final de curs i decidiu fer un viatge en grup. Només teniu 10 dies. Dividiu-vos en petits grups per preparar una petita exposició sobre: a quina part de la Xina voleu viatjar, en quina estació de l'any hi voleu anar, amb quin transport, quin clima hi ha en aquest lloc i quina roba cal portar. Podeu fer un esquema previ com el de l'exemple.

Viatjar a la Xina

Organitzem la classe en grups de quatre alumnes. Cada grup prepara una petita exposició sobre quina part de la Xina volen visitar i en quina estació de l'any hi volen viatjar. Han de buscar informació (en català o en xinès senzill) per Internet sobre la zona, afegint fotografies a la seva presentació. Han de fer una petita argumentació de per què l'han escollida.

Per exemple:

Nosaltres volem anar a Pequín per fer turisme perquè és la capital de la Xina, i també és una ciutat amb molta cultura. També volem anar a Harbin. Hi volem anar a l'hivern perquè hi ha el Festival de Gel i és molt interessant. A l'hivern, el temps és molt fred, per això s'ha de portar molta roba: un jersei, un abric i uns pantalons d'hivern. El temps de Pequín és fred, sovint neva, de vegades fa sol, de vegades està tapat, però no fa massa vent. De Barcelona a Pequín és molt còmode anar-hi en avió. Des de Pequín a Harbin hi anirem en tren perquè és força barat i a més és molt còmode, i també s'hi pot dormir.

Zona de la Xina on volen viatjar i ciutats per visitar	Estació de l'any	Transport	Clima	Roba
P. ex., zona est: Shanghai	Estiu	Avió i tren	Molta calor, molt humit	Samarreta, pantalons curts
P. ex., zona nord: Pequín, Harbin	Hivern	Avió i tren	Molta fred, molt sec	Abric
(...)				

Indicadors per avaluar la producció oral

Abans de la presentació del text davant la classe, el docent comparteix amb els alumnes els aspectes que s'avaluaran.

1. Fluïdesa	Parla amb claredat i naturalitat. El ritme és força normal i parla fent poques pauses. Realitza la tasca de manera detallada i completa. Expressa i organitza les idees de manera clara i precisa. Diferencia les idees principals i rellevants de les secundàries.
2. Correcció	Construeix les oracions de forma correcta. Utilitza moltes estructures gramaticals estudiades amb prou correcció. Selecciona i utilitza els connectors estudiats de manera adequada. Organitza el discurs amb coherència i cohesió.
3. Vocabulari	Utilitza el vocabulari estudiat de forma apropiada i variada.
4. Pronunciació	Pronuncia correctament amb accent; pronuncia els tons comprensibles, encara que no sempre són correctes.

去中国旅游

例：

我们想去北京旅游，因为北京是中国的首都，也是一个很有文化的城市。我们也想去哈尔滨。我们想冬天去，因为哈尔滨有冰雪节，很有意思。冬天的天气很冷，所以我们要穿很多衣服：一件毛衣，一件大衣和一条冬天的裤子。北方的冬天很冷，常常下雪，有时候晴，有时候阴，风不太大。从巴塞罗那到北京坐飞机最方便。从北京到哈尔滨要坐火车，因为坐火车比较便宜而且很舒服，也可以在火车上睡觉。

去哪里旅游	季节	交通工具	气候	衣服
东部 上海	夏天	飞机和火车	很热，很潮湿	T恤衫、短裤 .....
北方北京、 哈尔滨	冬天	飞机和火车	非常冷，很干燥	大衣
(.....)				

口语评估指标

进行评估之前，老师应告知学生评估的标准。

流利度	口语表达清楚、自然 语速较为正常，停顿较少 能够详细完整地完成任务 清楚准确地表达并组织想法 能够区分主要与次要的内容
正确	能正确地组织句子 能够正确使用很多已学过的语法结构 能够正确选择并使用学过的关联词 语篇组织有逻辑、较为连贯
词汇	能够正确使用学过的词汇且较为丰富
发音	发音较为准确，但带有口音。虽然声调并不总正确，但能够听懂

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'exposició que fa és molt curta i apresada de memòria. L'alumne o alumna utilitza un vocabulari elemental, estructures morfosintàctiques simples, sense connectors; es fa entendre però comet errors de pronunciació i els tons no són correctes. L'organització del text i les informacions que exposa són simples. Hi manca fluïdesa i originalitat.
- **Nivell 2.** L'exposició que fa és curta i assajada. L'alumne o alumna utilitza un vocabulari més ric i variat, estructures morfosintàctiques amb els connectors de base, s'expressa amb una certa fluïdesa malgrat els errors de pronunciació i els tons no són del tot correctes. Organitza les idees de manera correcta i relaciona parts del discurs. Dona informacions bàsiques de manera detallada. L'exposició és clara i prou fluïda, però poc original.
- **Nivell 3.** L'exposició és més detallada i completa. L'alumne o alumna utilitza el vocabulari específic per a l'argumentació i descripció dels llocs, estructures morfosintàctiques amb connectors, parla amb fluïdesa sense fer gaires faltes de pronunciació i amb un domini força correcte dels tons. Organitza les idees i posa en relació les parts del discurs donant arguments. Dona informacions bàsiques de manera rica i detallada. L'exposició és espontània i original.

COMPETÈNCIA 3

Emprar estratègies d'interacció oral d'acord amb la situació comunicativa per iniciar, mantenir i acabar el discurs

Explicació

Un conversador competent ha de saber emprar estratègies per iniciar, mantenir i acabar el discurs, i participar activament, amb interès i amb actitud dialogant, en interaccions diverses.

Les estratègies d'interacció que s'han de desenvolupar són, per tant, saludar i prendre la paraula, triar temes de conversa d'interès mutu i introduir el tema.

Són estratègies per mantenir la conversa: invitar a parlar, escoltar activament, respectar el torn de paraula, negociar significats i la forma de la interacció, i totes aquelles que ajuden a cooperar amb l'interlocutor per fer fluir la conversa. Són estratègies per finalitzar la comunicació oral: saber tancar la conversa i acomiadar-se.

Aquestes estratègies cal treballar-les explícitament perquè l'alumnat en sigui conscient. L'objectiu és preparar els aprenents per a un ús interactiu de la llengua fora de l'aula.

La interacció implica la cooperació, d'una banda, pel que fa a la negociació dels significats, com ara demanar i oferir aclariments sobre la informació, comprovar que l'altre ens entén, compartir i confirmar la informació; i, d'altra banda, pel que fa a la negociació de la forma, com ara col·laborar amb els interlocutors per resoldre problemes d'incomprensió del lèxic, la gramàtica o la pronunciació, així com l'aplicació d'estratègies d'autocorrecció i de correcció per part d'altres.

En el cas dels aprenents d'una llengua estrangera, cal afegir altres estratègies comunicatives i d'interacció: planificació; ús progressiu del repertori lèxic i dels elements morfosintàctics que s'han après prèviament; compensació de les deficiències; control dels resultats de la interacció; reparació o correcció.

Com s'ha indicat en la competència anterior (planificació i producció de textos orals), aquesta compe-

tència d'interacció oral manté vincles amb les altres competències orals (1 i 2).

És important que l'aprenent entengui el paper fonamental que la cultura d'un poble té a l'hora d'interactuar amb els parlants de la llengua d'aquesta cultura (vegeu la competència 6). L'alumnat ha d'intentar adaptar la seva producció a les realitats sociolingüístiques de la cultura meta. D'aquesta manera l'aprenent adquireix habilitats que li permeten actuar de manera efectiva en diverses situacions comunicatives buscant causar una reacció emotiva i afectiva positiva en el receptor.

És per aquest motiu que la integració de la dimensió sociocultural a l'aula, amb els components de comunicació no verbal i paraverbal que hi té associats (el ritme, el volum, la distància entre parlants, la gestualitat, les pauses, etc.) és tan important, ja que potencia l'aprenentatge de la llengua estrangera i afavoreix la socialització amb els parlants de la llengua meta. L'ús adequat d'aquest aspecte del llenguatge facilita la comprensió i proporciona un suport en l'expressió de les opinions, emocions i pensaments, i dona més solidesa en la pràctica de la llengua (vegeu la competència 6).

La gradació d'aquesta competència s'articula a partir de la familiaritat amb el tema, del temps de planificació i de la quantitat de suport i de complexitat de la tasca. També és part de la gradació la varietat de recursos lingüístics lligats a les estratègies: lèxic específic, entonació, expressivitat, fluïdesa, elements no verbals i organització del text.

Així, la gradació anirà d'un tema conegut, per al qual es disposa de molt suport o temps de planificació, a un de menys conegut, per al qual es disposa de poc suport o menys temps de planificació. Quant a complexitat, pot anar d'un intercanvi d'informació amb frases molt simples a una tasca que implica raonar i donar opinions amb oracions connectades i complexes (temporals, causals, etc.).

Gradació

- 3.1.** Utilitzar estratègies per iniciar, mantenir i acabar la conversa, i emprar estratègies de comunicació oral per resoldre tasques comunicatives senzilles i habituals, de complexitat cognitiva simple, que requereixen recursos lingüístics bàsics i amb suports abundants.
- 3.2.** Aplicar estratègies per iniciar, mantenir i acabar la conversa, i emprar estratègies de comunicació oral per resoldre tasques comunicatives que poden aparèixer en àmbits de la vida quotidiana i escolars, que requereixen recursos lingüístics senzills i amb suport puntual.
- 3.3.** Aplicar estratègies per iniciar, mantenir i acabar la conversa, i emprar estratègies de comunicació per resoldre tasques comunicatives d'àmbits de

la vida quotidiana i escolars, de més complexitat cognitiva, que requereixen varietat de recursos lingüístics i un cert grau d'improvisació.

Continguts clau

- Estratègies de producció oral.
- Estratègies d'interacció oral.
- Estratègies verbals i no verbals per superar malentesos.
- Pragmàtica.
- Fonètica.
- Lèxic i semàntica.
- Morfologia i sintaxi.

Orientacions metodològiques

Per desenvolupar aquesta competència cal que el docent fomenti la interacció en contextos comunicatius variats. Les activitats d'interacció poden sorgir de necessitats reals: per exemple, un projecte que implica un seguit de tasques amb un objectiu final, un intercanvi amb una escola, un viatge o una tasca. Aquestes activitats interactives també les poden plantejar els docents a partir dels interessos dels mateixos alumnes o de l'actualitat que els envolta.

A l'aula hi ha situacions de comunicació real, tant entre docents i alumnes com entre alumnes. Aquestes converses tenen a veure amb la gestió d'aula i amb l'organització i desenvolupament de tasques i activitats d'aprenentatge: salutacions, passar llista, instruccions d'organització de l'aula, presentació i organització d'activitats, indicacions sobre com desenvolupar-les, informacions generals, preguntes i comentaris de caràcter general o particular, etc. La quantitat de llengua que es fa servir en aquestes interaccions és molt elevada i forma una sòlida base lingüística per als aprenents. El fet que en aquestes situacions es repeteixin sovint els mateixos elements lingüístics, en facilita l'aprenentatge.

També hi ha les situacions d'interacció a l'aula creades a partir de la simulació i la recreació de situacions comunicatives. S'ha de procurar que siguin significatives per als alumnes i properes als seus interessos: diàlegs breus que reproduïxen situacions de la vida quotidiana (comprar en una botiga, un dinar familiar en un restaurant, etc.), entrevistes, petites investigacions o resolució de problemes (organitzar una festa d'aniversari o una sortida al cinema, planificar un itinerari entre dues localitats, etc.), jocs de rol, dramatitzacions, converses de grup guiades sobre temes propers als alumnes, etc.

És important lligar les necessitats, interessos i inquietuds de l'alumnat a activitats, tasques i projectes amb sentit i que hi donin resposta. La planificació del docent de com es portarà a terme l'activitat comunicativa o tasca és especialment important per a l'assoliment de l'objectiu comunicatiu que es planteja (per exemple, acordar com es faran les presentacions). A l'aula de llengua estrangera les activitats d'interacció oral es donen de manera pautaada i planificada pel docent, per mitjà de tasques estructurades o, de manera més espontània, entre els mateixos alumnes i els docents. L'objectiu final, però, és preparar els aprenents per a un ús interactiu de la llengua en contextos comunicatius fora de l'aula.

Les situacions d'interacció en llengua estrangera fora de l'aula normalment no són tan nombroses com les que es produeixen a l'aula, però la seva efectivitat en l'aprenentatge s'ha de tenir molt en compte. Cal fomentar, doncs, activitats que comportin interacció oral, com ara projectes col·laboratius amb alumnes de centres propers, contactar per videoconferència amb estudiants d'una altra escola, fer presentacions, el contacte de proximitat amb veïns i companys de classe, comprar en botigues on es pugui practicar la conversa, etc.

Durant les activitats el docent ha d'emfasitzar les estratègies que cal emprar durant la interacció. El seu paper és fonamental per explicar, modelar i recordar la conveniència d'utilitzar aquestes estratègies en la llengua estrangera per dur a terme les tasques proposades.

De la mateixa manera, cal fomentar estratègies de negociació dels significats, com ara assegurar-se que s'estan entenent, demanar ajut quan no comprenen alguna cosa o confirmar la correcció del que han entès. A més, és fonamental la negociació de la forma, que consisteix a col·laborar amb els interlocutors en parelles o grups, així com amb el docent, per resoldre problemes de vocabulari, gramàtica o pronunciació. Aquí, de nou, el professorat té un paper essencial per facilitar la retroalimentació lingüística i dels continguts.

També és important emfatitzar les estratègies que tenen a veure amb el control dels resultats de la interacció: comprovar si la parella o el grup està seguint bé les instruccions, si s'estan entenent, si estan treballant vers l'objectiu plantejat i resolent, conjuntament, dificultats de vocabulari, gramàtica o pronunciació, si apliquen estratègies d'autocorrecció o de correcció dels altres de manera respectuosa.

Els enregistraments audiovisuals són molt útils per comprovar l'ús adequat de les estratègies d'interacció oral. La valoració posterior pot servir per millorar les estratègies de comunicació de l'alumnat. S'ha de tenir en compte que aquestes valoracions es poden fer de manera individual o col·lectiva. També poden servir per fer difusió de les produccions dels alumnes a la web del centre o per a altres mitjans.

En l'àmbit sociocultural de la competència, algun exemple de tasca podria ser donar diversos diàlegs en diferents situacions comunicatives; per exemple, quina distància s'ha de mantenir en una conversa, com han de ser les mirades, quin contacte físic és adequat o no, com cal reaccionar davant d'una lloanxa o afalac, com es poden interessar per un company malalt, com s'ha d'acceptar o rebutjar una invitació, com cal comportar-se a taula quan s'està convidat, quins regals es poden fer i quins no, com es pot regatejar, etc., i demanar-los que reflexionin sobre la manera com reaccionarien en la seva pròpia cultura.

Per practicar el domini d'aquestes estratègies es poden promoure activitats de resolució de problemes, de reconstrucció de narratives, de presa de decisions, de simulació o de creació d'escenaris possibles. Així mateix, són recomanables els jocs de rol o les dramatitzacions sobre diferents temes lligats a les seves necessitats i inquietuds o relacionats amb materials de classe.

Orientacions per a l'avaluació

El docent ha d'observar l'actitud de l'alumne o alumna durant la conversa, la seva disposició a iniciar, mantenir i acabar la interacció, com resol la complexitat de la tasca, l'ús d'estratègies comunicatives, la seva col·laboració amb els altres alumnes i amb el docent per obtenir noves informacions i fer avançar la conversa.

Es pot enregistrar i després escoltar la conversa produïda pels alumnes. Cal fer-ho a partir de pautes d'observació amb indicadors clars i mesurables, elaborades i consensuades entre tots, que permetin a l'alumnat fer una revisió de la interacció. També es poden plantejar activitats d'avaluació entre companys i d'altres de resolució de problemes de la vida real, simulacions, com fer una reserva d'hotel, adquirir una peça de roba en una botiga o comprar en el comerç del barri, en què puguin practicar la llengua d'aprenentatge per comprovar la capacitat d'interactuar dels alumnes.

Alguns indicadors per valorar els diversos nivells d'adquisició de la competència poden ser els següents:

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Utilitza estratègies senzilles per iniciar, mantenir i acabar una conversa.	Utilitza algunes estratègies més elaborades per iniciar, mantenir i acabar una conversa.	Utilitza estratègies per iniciar, mantenir i acabar una conversa amb fluïdesa i estratègies que mostren un estil propi.
Planifica de manera mínima però acceptable la realització de la tasca amb bastant temps disponible.	Planifica de manera adequada els procediments i la realització de la tasca.	Planifica detalladament el desenvolupament i la realització de la tasca.
Manté el tema i repeteix les idees que ja s'han exposat.	No repeteix les idees ja exposades pels altres i n'aporta de noves.	Modifica el seu discurs a partir de les idees de l'interlocutor i coopera amb ell per facilitar la conversa.
Fa un ús acceptable dels recursos disponibles per al desenvolupament de la interacció i la resolució de la tasca.	Fa un bon ús dels recursos disponibles per al desenvolupament i la resolució de la tasca.	Treu el màxim partit dels recursos disponibles per a la interacció i la resolució de la tasca.
Demostra un mínim control del desenvolupament i els resultats de la interacció.	Demostra que sovint controla el desenvolupament i els resultats de la interacció de forma adequada.	Demostra control en tot moment sobre el desenvolupament i els resultats de la interacció.
Dona signes mínims d'autocorrecció i correcció dels altres respecte del contingut de la tasca.	És regular en l'ús d'autocorrecció o reparació dels continguts de la interacció.	És eficient en l'ús de l'autocorrecció o reparació dels continguts de la interacció.
Negocia mínimament i resol els problemes lingüístics que sorgeixen durant la interacció, sobretot de vocabulari.	Negocia satisfactòriament i resol els problemes lingüístics generals que sorgeixen durant la interacció, sobretot pel que fa al vocabulari i la gramàtica.	Negocia de manera eficient i profitosa i resol els problemes de vocabulari, gramàtica, pronunciació i aspectes discursius.
Recorre molt sovint a la primera llengua per resoldre els problemes amb els dèficits de la llengua estrangera.	Recorre sovint a la primera llengua per resoldre els problemes amb els dèficits de la llengua estrangera.	Recorre ocasionalment a la primera llengua per resoldre els problemes amb els dèficits de la llengua estrangera.
És capaç de percebre que hi ha diferències culturals en situacions comunicatives, però encara no les ha integrat en la seva producció.	És capaç d'adaptar parcialment, des d'un punt de vista sociocultural, la seva producció a la situació comunicativa.	Actua de forma socioculturalment correcta en diferents situacions comunicatives.
Intenta fer servir recursos no verbals i paraverbals per aconseguir una intenció comunicativa entenedora.	Fa servir recursos no verbals i paraverbals per aconseguir una intenció comunicativa entenedora.	Fa servir recursos no verbals i paraverbals per aconseguir una intenció comunicativa adequada al context i suscitar emocions en l'audiència.
(...)	(...)	(...)

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Contextualització

L'alumnat participa en un intercanvi amb un institut estranger dins d'un projecte cultural. En grups de quatre, els alumnes s'han de posar d'acord en les activitats que realitzaran un dels dies de l'intercanvi.

Aquesta activitat es desenvolupa en tres fases: individual, en parella i en grup. L'activitat d'avaluació que es proposa es troba a la tercera fase. Abans d'aquesta activitat d'avaluació, el docent explica als alumnes els aspectes que es tindran en compte (contingut, fluïdesa, precisió, complexitat i llenguatge corporal).

Programa d'intercanvi

Aquest és el programa per als participants a l'intercanvi:

Dimecres, 12 de març: arribada a l'escola a les 15.30 h. *Activitats de trobada i salutació*
 Dijous 13 de març: *diverses activitats escolars*
 Divendres 14 de març: *recomanacions per visitar Barcelona*
 Dissabte 15 de març: *activitats de comiat*

Tasca 1. Decidiu individualment on anireu i què fareu

1. Llegiu la informació del programa. Decidiu individualment on anireu i què fareu divendres. Feu una cerca per Internet de possibles llocs de Barcelona on podeu anar.

- Per parelles, determineu les activitats que més us agradin.
- Expliqueu per què heu triat els vostres companys d'equip.

2. Teniu 15 minuts per completar aquest pla amb les activitats que us proposeu afegir al programa d'intercanvi escolar. Recordeu que heu de programar activitats de matí i de tarda. No oblideu l'hora de dinar: on anireu i què menjareu, etc., i tingueu cura amb els horaris d'activitats.

Tasca 2

En grups reduïts, configureu un diàleg de discussió: on anirem i què farem. Divendres: visita a Barcelona. Utilitzeu expressions per fer suggeriments, comparar diferents opcions (fer servir diferents expressions per a les preferències), pensar en avantatges i inconvenients, expressar acord i desacord, interrompre de manera educada, expressar dubtes, etc.

Us poden servir les pautes següents:

- Suggeriu alguna cosa per fer divendres a Barcelona.
- Rebutgeu la proposta. Indiqueu-ne la raó. Suggeriu una altra activitat i compareu-la amb l'anterior.
- Expresseu els vostres dubtes. Suggeriu alguna cosa més i esmenteu-ne els aspectes negatius.
- Centreu-vos en les funcions de la proposta respecte a les anteriors.
- Mostreu acord.
- Suggeriu un lloc per dinar.
- Interrompeu la conversa educadament, raoneu el vostre rebuig i justifiqueu la vostra opinió.

- Demaneu aclariments.
- Aclariu la vostra opinió.
- Dubteu. Suggeriu una altra cosa i destaqueu-ne els aspectes positius.
- Assenyaleu per què no us sentiu còmode amb el suggeriment i penseu en alguna cosa per canviar-ho.
- Accepteu l'activitat amb entusiasme i suggeriu-la per a la tarda.
- Mostreu acord ràpidament, indiqueu per què aquesta és una bona idea.

Tasca 3. Debat en grup de quatre: decidiu on anireu i què fareu

El professor o professora tria quatre alumnes de diferents grups que s'asseuen en cercle preparats per començar un debat sobre el programa que faran el tercer dia. Els alumnes disposen del full amb la taula de les activitats que han decidit fer. Per torns suggereixen, discuteixen, mostren acord i desacord, expressen aprovació, dubte..., fins que arriben a una entesa.

Cada grup disposa de 15 minuts per arribar a un acord sobre les activitats a fer, introduir raonaments/ propostes, escoltar els altres, interrompre educadament, mostrar acord o desacord, etc.

El professor o professora pot fer servir aquesta taula per avaluar cada alumne, sigui *in situ* o per mitjà de l'enregistrament de la discussió:

Grup	
1. Continguts	Fa suggeriments interessants. Proporciona motius per justificar suggeriments. Respon amb suggeriments interessants. Dona detalls.
2. Fluïdesa	Entona correctament. Té bona pronúncia. Expressa entusiasme, acceptació i denegació.
3. Correcció	Fa un ús adequat de: Comparatiu i superlatiu. Preposicions.
4. Complexitat	Empra varietat d'expressions per donar suggeriments, sol·licitar aclariments, aprovar o dissentir de manera educada. Selecciona els connectors Fa preguntes. Té un vocabulari apropiat.
5. Llenguatge corporal	Manté el contacte visual. Escolta de manera activa: fa gestos d'assentiment, de desacord, d'aprovació...

برنامج التبادل.
هذا هو البرنامج لشركائنا في التبادل:

الأربعاء 12 مارس: (الوصول إلى المدرسة: 3.30 مساءً) أنشطة الاستقبال والترحيب
الخميس 13 مارس: أنشطة مدرسية مختلفة
الجمعة 14 مارس: اقتراحات لزيارة برشلونة
السبت 15 مارس: أنشطة التوديع

مهمة 1. قرر بشكل فردي أين تذهب وماذا تفعل.

1. اقرأوا معلومات البرنامج. فردياً قرر أين تذهب وماذا تفعل يوم الجمعة. ابحثوا عبر الانترنت عن أماكن يمكن الذهاب إليها في برشلونة.

- مع زميل، حددوا الأنشطة التي أعجبتكم أكثر.
- اشرحوا لزملائكم سبب اختياركم

2. لديكم 15 دقيقة لإضافة اقتراحاتكم جدول أنشطة التبادل المدرسي. تذكروا أنه عليكم برمجة أنشطة صباحية ومساوية. لا تنسوا وقت الغداء: أين وماذا يمكن تناول الغداء... الخ انتبهوا إلى توقيت الأنشطة.

مهمة 2.

في مجموعات صغيرة، إعداد حوار مناقشة أين تذهب وماذا تفعل. الجمعة: زيارة إلى برشلونة.
الآن مع زميل، قم بإعداد حوار. تذكروا استخدام تعابير لتقديم الاقتراحات، ومقارنة الخيارات المختلفة (استخدام تعابير المقارنة والتفضيل المختلفة)، فكر في المزايا والعيوب، والتعبير عن الاتفاق والاختلاف، وطرق المقاطعة بأدب، والتعبير عن الشك، إلخ.

هذه الإرشادات قد تساعدك:

- اقترح شيئاً يمكن فعله يوم الجمعة في برشلونة
- ارفض الاقتراح. اذكر السبب. اقترح نشاطاً آخر وقارنه بالسابق
- عبر عن شكوكك. اقترح شيئاً آخر، واذكر سلبياته
- التركيز على ميزات الاقتراح مقارنة مع السابق
- وافق
- اقترح مكاناً لتناول الغداء
- قاطع بأدب، اذكر سبب رفضك وبرر عن رأيك
- اطلب توضيح
- وضح عن رأيك
- تردد، اقترح شيئاً آخر وسلط الضوء على مزايا الاقتراح
- أشر إلى سبب عدم ارتياحك للاقتراح وفكر بشيء لتغيير هذا
- اقبل النشاط بحماس واقترحه لبعده الظهر
- وافق على الفور، اذكر لماذا هذه الفكرة جيدة.
- وافق على الفور، اذكر لماذا هذه الفكرة جيدة.

مهمة 3. مناقشة المجموعة: في مجموعات من 4، قرر أين تذهب وماذا تفعل.

يختار المعلم أربعة طلاب من مجموعات مختلفة يجلسون في حلقة مستعدين لبدء نقاش حول البرنامج الذي سيقومون به في اليوم الثالث. الطلاب لديهم ورقة جدول الأنشطة التي قرروا القيام بها. وبأدوار يقترحون ويناقشون ويظهرون اتفاهم وخلاف ويعبرون عن الموافقة والشك... حتى يصلوا إلى اتفاق. كل مجموعة لديها 15 دقيقة للوصول إلى اتفاق حول الأنشطة التي سيتم القيام بها، التعليق على الاقتراحات بشكل منطقي، والاستماع إلى الآخرين، والمقاطعة بأدب، وإظهار الاتفاق أو الخلاف، إلخ.

يمكن للمعلم استخدام هذا الجدول لتقييم كل طالب، سواء في الموقع أو عن طريق مناقشة مسجلة:

		المجموعة:
	القيام باقتراحات شيقة يقدم أسباب لتبرير الاقتراحات الإجابة باقتراحات شيقة تقديم تفاصيل	محتويات
	ترتيل نطق التعبير عن الحماس، القبول و الرفض	طلاقة شفوية
	الاستخدام المناسب لـ: استخدام التفضيل والمقارنة بشكل مناسب حروف الجر	الصحة والدقة
	مجموعة متنوعة من العبارات لتقديم الاقتراحات ، وطلب التوضيح ، المقاطعة بأدب ، الموافقة أو عدم الموافقة أدوات الربط أسئلة مفردات محددة:	الصعوبة والتعقيد
	الاتصال البصري الاستماع الفعال (الإيماءات: الإيماء ، الإهتزاز ، إظهار الموافقة / الرفض)	لغة الجسد

A partir de l'observació de la interacció de l'alumne o alumna amb el grup i amb ajuda d'un enregistrament, es poden establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna inicia i manté la conversa amb fórmules bàsiques (مرحبا، نعم، عفوا). Demana ajuda per resoldre problemes de vocabulari (كيف تقول...؟) i recorre a la primera llengua quan no els pot resoldre. No planifica ni comprèn el desenvolupament de la interacció i mostra inseguretats a l'hora de saber com ha d'interrompre o agafar el torn de paraula.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna utilitza algunes tècniques més elaborades per iniciar, mantenir i acabar una conversa (رائع!، حقاً؟، كيف يمكنني مساعدتك؟، مرحباً!). Planifica de manera adequada els procediments i la realització de la tasca a partir del suport del docent. Negocia satisfactòriament i resol els problemes lingüístics que sorgeixen durant el desenvolupament de la interacció, però sovint recorre a la primera llengua quan no pot resoldre els problemes de comunicació.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna inicia, manté i acaba una conversa cara a cara amb estratègies que mostren una certa fluïdesa en la interacció amb un ús variat de fórmules (أراك بعد قليل؟، بماذا تفكر في الحقيقة؟، أين يمكن أن نبدأ؟، حقاً؟). Planifica més autònomament el desenvolupament i la realització de la tasca i aprofita tots els recursos disponibles per resoldre els problemes de vocabulari, pronunciació, gramàtica, etc.

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès

Contextualització

Ha arribat final de curs o de trimestre i els alumnes volen anar tots plegats a dinar a un restaurant xinès. El docent els dona una carta de plats típics xinesos. S'han de posar d'acord sobre els plats que volen demanar.

Anem al restaurant

En primer lloc omplen una graella sobre els seus propis gustos a l'hora de menjar.

M'agrada menjar/beure:	
No m'agrada menjar/beure:	
No puc menjar/beure:	

En petits grups discuteixen quins plats volen demanar per dinar. Pensem que el menjar xinès es comparteix i, per tant, ha d'haver-hi una negociació quan es trien els plats. Poden gravar la conversa o escenificar-la davant la classe.

Per exemple:

- M'encanta la carn, demanem un plat de de porc agredolç gulaorou
- Val, però també demanem unes verdures saltejades, jo no menjo carn.
- D'acord. T'agrada el peix?
- Sí
- Llavors, demanem peix, què et sembla?
- Molt bé, m'encanta menjar peix. T'agrada la sopa?
- Sí, demanem un bol de sopa, doncs.
- D'acord
- Vols arròs blanc o fregit?
- Blanc.
- D'acord, demanem dos bols d'arròs blanc.

La resta del grup després de veure la gravació o l'escenificació a l'aula han d'omplir la taula següent.

Aquest exercici de comprensió oral permet mantenir una escolta activa i contribueix a donar un tancament a l'activitat com a espectadors.

Grup	Subratlleu els plats que demana cada grup		
1	1) Verdures saltejades 4) Carn de porc agredolç 8) Crestes xineses	2) Sopa 5) Rotlles de primavera 9) Tallarines saltejades	3) Ànec a la pequinesa 6) Panets farcits 7) Arròs saltejat 10) Peix agredolç
2	1) Verdures saltejades 4) Carn de porc agredolç 8) Crestes xineses	2) Sopa 5) Rotlles de primavera 9) Tallarines saltejades	3) Ànec a la pequinesa 6) Panets farcits 7) Arròs saltejat 10) Peix agredolç
(...)			

Indicadors per avaluar la interacció oral

El alumnes disposen del full amb la taula dels plats que poden demanar. Per torns, suggereixen, discuteixen, mostren acord i desacord, expressen aprovació, dubte..., fins que arriben a una entesa.

Cada grup disposa de 15 minuts per arribar a un acord sobre els plats a demanar, introduir raonaments/propostes, escoltar els altres, interrompre educadament, mostrar acord o desacord, etc.

El docent pot fer servir aquesta taula consensuada prèviament amb la classe per avaluar cada alumne, sigui *in situ* o per mitjà de l'enregistrament de la discussió:

1. Interacció	Sap iniciar, mantenir i acabar una conversa. Realitza la tasca de manera detallada i completa.. Fa servir recursos no verbals i paraverbals de manera adequada per comunicar-se. Pot demanar que l'interlocutor repeteixi o aclareixi alguna cosa.
2. Correcció	Construeix les oracions de forma correcta. Utilitza moltes estructures gramaticals estudiades amb prou correcció. Selecciona i utilitza els connectors estudiats de manera adequada. Organitza el diàleg amb coherència i cohesió. Utilitza les estructures per expressar gustos i preferències estudiades en textos model.
3. Vocabulari	Utilitza el vocabulari estudiat de forma apropiada i variada. Utilitza el vocabulari treballat en textos model sobre plats xinesos i com demanar-los en un restaurant.
4. Pronunciació	Pronuncia de forma correcta amb accent, pronuncia els tons comprensibles, encara que no sempre correctes.

我们去饭馆吧!

我喜欢吃/喝:

我不喜欢吃/喝:

我不能吃/喝:

例:

- 我很喜欢吃肉，我们点一份古老肉吧。
- 好，但是也要点炒蔬菜，我不吃肉。
- 好，那你喜欢吃鱼吗？
- 喜欢。
- 那我们点鱼，可不可以？
- 很好，我特别喜欢吃鱼。你喜欢喝汤吗？
- 喜欢，我们点一碗汤吧。
- 好的。

- 你要白饭还是炒饭?
- 白饭。
- 好，我们也点两碗白饭。

小组	请你指出下面同学要点什么菜
1	1)炒蔬菜 2) 汤 3)北京烤鸭 4)古老肉 5)春卷 6) 炒饭 7)包子 8)饺子 9)炒面 10) 糖醋鱼
2	1)炒蔬菜 2) 汤 3)北京烤鸭 4)古老肉 5)春卷 6) 炒饭 7)包子 8)饺子 9)炒面 10) 糖醋鱼
(...)	

口语互动评估指标

进行评估之前，老师应告知学生评估的标准

正确	能正确地组织句子 能够正确使用很多已学过的语法结构 能够正确选择并使用学过的关联词 对话有逻辑、较为连贯 会使用范例文章里出现的用来表达喜好或偏好的语法结构。
词汇	能够正确使用学过的词汇且较为丰富 会使用范例文章里出现的关于中国菜及用来点菜的词汇。
发音	发音较为准确，但带有口音。虽然声调并不总正确，但能够听懂。

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna participa en el diàleg segons el seu nivell. Utilitza els gestos, escolta, mira els companys. Parla utilitzant les fórmules simples apreses. És capaç de comprendre i fer-se comprendre. Té dubtes lèxics i demana ajuda al professor. Els errors gramaticals, lèxics i de pronunciació no perjudiquen la comprensió. Els coneixements socioculturals a l'hora de triar els plats són limitats.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna participa en el diàleg i fa ús dels gestos en cas de dificultat. Parla utilitzant les fórmules apreses però és capaç de construir frases originals. Arriba a expressar-se de manera força correcta, mostrant certa fluïdesa. El lèxic és variat i la pronunciació acceptable. S'autocorregeix quan s'equivoca i ajuda els altres membres del grup a fer avançar la conversa. Mostra un cert coneixement sociocultural a l'hora de triar els plats, però no sap que la sopa va en últim lloc, per exemple.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna s'expressa correctament i col·labora de manera activa preguntant o ajudant els altres a fer avançar la conversa. Construeix frases complexes que contenen connectors. Mostra coneixement de la llengua a través de l'ús correcte del lèxic, la fonètica i la sintaxi. Mostra un gran coneixement sociocultural a l'hora de triar els plats.

Dimensió comprensió lectora

La comprensió lectora és la capacitat de construir significat, valorar i interpretar textos escrits, per assolir objectius personals i desenvolupar el propi coneixement. Llegir és més que reconèixer paraules i accedir al significat literal dels enunciats. Un lector competent és aquell que interactua amb el text. En aquest diàleg amb el text escrit intervenen dos processos cognitius. D'una banda, la mobilització dels coneixements previs (personals, lingüístics i culturals) i la formulació d'hipòtesis sobre la informació que el text conté i, de l'altra, el reconeixement de la informació gràfica, visual i discursiva.

La lectura de textos en llengua estrangera ofereix a l'alumnat l'accés a informació i amplia els seus coneixements i aprenentatges alhora que li proporciona l'oportunitat de conèixer i interactuar amb altres cultures i experiències.

En funció de la finalitat de la lectura, es llegeix de manera intensiva, que requereix una comprensió gairebé absoluta del text (per exemple, un correu electrònic d'un amic àrab o xinès), o de manera extensiva, que només requereix una comprensió bàsica (per exemple, una narració breu). D'altra banda, en funció del propòsit lector, s'apliquen estratègies de comprensió global per identificar ràpidament les idees bàsiques, el tema o l'assumpte del text o de comprensió específica d'informacions puntuals (per exemple, comprovar l'horari del tren, el preu del bitllet, el lloc de destí...).

En aquesta dimensió, tant si es tracta de lectura silenciosa com de lectura en veu alta, intervenen diverses habilitats, com ara les perceptives, la memòria, les habilitats de descodificació, la inferència, l'anticipació, la imaginació, l'exploració ràpida i la identificació de les referències anteriors i posteriors (relacions anafòriques i catafòriques). En el xinès no hi ha una correspondència entre el so i el significat del caràcter i és per això que pot passar que un alumne llegeixi en silenci i entengui el text, però en canvi no sigui capaç de pronunciar el text en veu alta, per tant és necessari que la lectura en veu alta sigui present a l'aula.

Tenint en compte les dificultats inicials de lectura, ja que cap de les dues llengües escriu en alfabet llatí, les competències de reconeixement de la tipologia del text i l'ús d'eines de consulta es treballen també en aquesta dimensió, encara que de manera més limitada.

En l'àmbit escolar, qualsevol tasca de lectura en llengües estrangeres ha de tenir una finalitat i una contextualització comunicativa clara. Els textos s'han de presentar en diferents suports (impresos i digitals) i formats (continus, discontinus i multimodals). El seu nivell de dificultat lèxica, morfosintàctica o discursiva ha d'estar en funció dels coneixements de l'alumnat, de manera que la comprensió del text no suposi una dificultat insalvable.

Per a aquesta dimensió es proposa la competència següent:

- **Competència 4.** Aplicar estratègies de comprensió per obtenir informació i interpretar el contingut de textos escrits d'estructura clara de la vida quotidiana, dels mitjans de comunicació i de l'àmbit escolar.

COMPETÈNCIA 4

Aplicar estratègies de comprensió per obtenir informació i interpretar el contingut de textos escrits d'estructura clara de la vida quotidiana, dels mitjans de comunicació i de l'àmbit escolar

Explicació

Comprendre un text implica localitzar o recuperar la informació clau a partir d'un procés de selecció de les dades en funció del propòsit de la lectura. Interpretar el contingut de textos comporta donar significació al text, dotant de sentit alguna informació no indicada obertament; vol dir fer inferències per establir relacions no explícites en el text, de manera que els lectors desenvolupen una comprensió més profunda, específica o completa del que han llegit, un procés que s'acostuma a fer a través de la lectura silenciosa.

Cal que s'estableixi una relació entre el text (el context, la finalitat comunicativa, l'enfocament i les intencions de l'emissor), el procés de la lectura (les estratègies i el coneixement lingüístic) i el lector mateix (coneixements previs del món i del context, i la situació personal) d'una manera interactiva.

Així, es tenen en compte els àmbits relacionats amb la vida quotidiana (personal i social: anuncis, fullets, menús, horaris, correus electrònics, missatges en xarxes socials, etc.), els mitjans de comunicació adequats a l'edat i als interessos de l'alumnat (blogs, diaris, revistes digitals, etc.), i que inclouen lectures adequades al seu nivell. Convé que el tema del text sigui proper a l'alumnat.

Per tal d'obtenir informació i interpretar els textos, l'alumne o alumna ha d'articular dos tipus de comprensió: la global, que implica entendre el sentit general, i l'específica, que implica reconèixer i entendre les informacions secundàries i els detalls. L'aplicació de les estratègies de lectura permet al lector aconseguir tres nivells de comprensió: la literal o explícita, la inferencial o interpretativa i la de reflexió o anàlisi.

És fonamental que l'alumnat apliqui de manera progressivament més autònoma estratègies que li permetin deduir el significat de paraules i expres-

sions desconegudes a partir del context i utilitzar eines de consulta.

Hi ha una sèrie de conceptes i habilitats que si s'han adquirit en una llengua, es poden transferir a les altres. Per tant, aquesta competència es relaciona especialment amb les estratègies plurilingües de comprensió i expressió.

La gradació d'aquesta competència té en compte els diferents nivells de comprensió, la identificació de les idees globals, principals i secundàries, la complexitat del text i l'autonomia en l'aplicació de les estratègies. Així, en un primer nivell, l'alumne o alumna és capaç d'entendre el sentit global i identificar les idees principals en textos breus de lèxic freqüent i quotidià, mentre que en nivells superiors és capaç d'entendre el sentit global i identificar les idees principals i les secundàries, i d'aportar alguna reflexió de tipus personal d'un text d'estructura clara de lèxic elemental.

Cal tenir en compte que tant l'àrab com el xinès no utilitzen l'alfabet llatí; per tant, l'alumnat s'ha d'enfrontar des del primer dia a un sistema d'escriptura completament nou. El docent ha de fer especial atenció, al llarg de tots els nivells, en l'aprenentatge correcte d'aquesta nova habilitat.

Gradació

- 4.1.** Obtenir informació global i reconèixer el propòsit i les idees principals d'un text escrit breu de lèxic elemental i quotidià, identificant les paraules clau i les expressions habituals.
- 4.2.** Obtenir informació literal de textos escrits senzills amb repertori lèxic bàsic, discriminant les idees principals i les secundàries, i aportar alguna reflexió de tipus personal.
- 4.3.** Obtenir informació de textos escrits senzills que contenen vocabulari variat i específic del tema, interpretant les idees principals i secundàries, i aportar reflexions diverses de tipus personal.

Continguts clau

- Comprensió escrita: global, literal, interpretativa i valorativa.
- Estratègies de comprensió escrita.
- Pragmàtica.
- Lèxic i semàntica.

Orientacions metodològiques

Les activitats de comprensió lectora poden compaginar la lectura silenciosa i la lectura en veu alta; cal tenir present, però, que la lectura silenciosa és una activitat mental que busca la comprensió del text, mentre que en la lectura oral el lector focalitza l'atenció en l'expressió, el ritme, el to... Tenint en compte que tant l'àrab com el xinès no utilitzen l'alfabet llatí i el seu sistema fonètic és diferent del català (presència dels tons en xinès, consonants que no existeixen en la nostra llengua, diferència entre vocals breus i vocals llargues en àrab, etc.), la lectura en veu alta és un bon sistema per potenciar el domini del sistema gràfic així com la pronúncia correcta i entenedora.

En el cas específic del xinès, aquesta habilitat comporta la capacitat de l'alumnat de relacionar el caràcter amb la seva pronúncia. Per tant, l'ús de la transcripció fonètica pinyin ha d'estar controlat i ha d'anar desapareixent a mesura que els alumnes reconeguin el caràcter.

En el cas de l'àrab, l'ús dels signes per indicar les vocals s'hauria de reduir al mínim indispensable per a una lectura correcta dels mots i anar desapareixent a mesura que els reconeixen els alumnes, fins a arribar a llegir textos senzills no vocalitzats tal com es troben en la vida real.

L'ensenyament de les estratègies lectores ha d'estar present en la planificació de qualsevol activitat que requereixi la lectura d'un text.

Entre les estratègies que cal fomentar per a la comprensió del text es destaquen:

1. Les que permeten planificar la manera com es llegirà el text:
  - Posada en funcionament dels coneixements previs.
  - Identificació dels objectius concrets del text.
  - Selecció de les estratègies lectores més adequades.
2. Les que permeten construir el significat del text i reparar les dificultats de comprensió:
  - Procediments que permeten comprovar la pròpia comprensió.
  - Identificació de les dificultats del text quant al lèxic, l'àmbit, el tema i l'estructura.
  - Deduccions o inferències a partir de la informació que hi ha al text.
3. Les que van dirigides a extreure el contingut del text i adquirir coneixement:
  - Identificació del significat global del text.
  - Distinció entre les idees principals i les secundàries.
  - Cerca d'informació específica.

En l'ensenyament de les estratègies de lectura es distingeixen tres fases: modelatge, pràctica guiada i pràctica independent. El docent mostra les estratègies que utilitza, i després ho han de fer els alumnes sota el seu guiatge, donant instruccions clares i facilitant que els alumnes explicitin quines accions fan. En la darrera fase, el docent ha de convidar els alumnes que apliquin l'estratègia d'una manera autònoma.

Els docents han de planificar activitats de lectura en àrab i xinès que impliquin obtenció d'informació, emmarcades en una seqüència didàctica (tasca, projecte, simulació) que els doni sentit i aporti el context de treball. L'obtenció d'informació és rellevant quan allò que es demana és necessari per a la compleció d'altres tasques. Habitualment aquestes tasques han de tenir una finalitat comunicativa ben definida i convé que el docent comparteixi els objectius amb l'alumnat perquè pugui preveure les estratègies lectores que haurà d'aplicar d'una manera progressivament més autònoma. Per exemple, es llegeix un text i es fa una comprensió global perquè s'apliqui posteriorment en una activitat concreta, s'extreuen les idees principals d'un altre text per produir un diàleg o es busca informació bàsica per a una tasca com ara mirar la cartellera abans d'anar al cinema per veure els horaris de projecció.

El docent ha de plantejar preguntes i activitats que siguin coherents amb l'objectiu que es persegueix amb la lectura i que demanin anar més enllà de la comprensió literal, activant processos cognitius que impliquin identificar, relacionar, comprendre i interpretar.

Cal que el docent planifiqui les ajudes que proporcionarà a l'alumnat en funció de l'objectiu de lectura, de la tasca que s'haurà de realitzar, de la complexitat del text i de la familiarització dels alumnes amb el tipus de text que han de llegir. Convé preveure el suport i les "bastides" necessàries, com ara organitzadors gràfics, glossaris, suports visuals, etc., i establir un temps per comprovar què ha entès l'alumnat i què ha fet per entendre-ho.

S'entén que els textos aniran augmentant de complexitat i riquesa lingüística a mesura que el nivell avanci. A més, es potenciarà l'ús d'eines de cerca d'informació (diccionaris en línia, pàgines web...) tant en català com en la llengua d'aprenentatge, per cercar vocabulari o paraules clau i ampliar els coneixements previs.

El docent es pot trobar a l'aula amb alumnes que ja dominin el registre oral de la llengua meta (en la varietat estàndard, en el cas del xinès, o alguna variant dialectal en el cas de l'àrab). En aquesta situació seria important que donés activitats complementàries de lectura i reconeixement de caràcters, en el cas del xinès, per a aquests estudiants.

Orientacions per a l'avaluació

Per avaluar aquesta competència cal observar com els alumnes utilitzen les estratègies de lectura: se'ls pot demanar que explicitin com s'enfronten al text i a les seves dificultats, o que comparin el resultat final de la lectura amb el seu objectiu inicial. Es poden utilitzar taules o preguntes perquè els alumnes identifiquin el propòsit del text, el seu autor o autora, el seu possible destinatari..., o demanar-los, per mobilitzar els coneixements previs, que anticipin alguns continguts del text a partir del títol.

Per avaluar el nivell de comprensió es podran fer preguntes sobre el contingut, un cop s'ha acabat de llegir, per veure quin nivell de comprensió s'ha produït: literal, interpretativa o valorativa. També convindrà demanar que s'identifiqui la idea principal i que sàpiguen diferenciar les secundàries mitjançant preguntes directes o emprant esquemes o mapes conceptuals. Es poden facilitar textos amb buits per omplir, seleccionant entre diverses respostes, o demanar que es marqui en quin lloc del text es troba una determinada informació.

En les activitats d'avaluació de la lectura l'alumnat pot tenir a la seva disposició diccionaris o traductors electrònics, és a dir, les eines i els estris que s'utilitzen en la vida quotidiana per resoldre dubtes de comprensió.

Alguns indicadors per valorar els diversos nivells d'adquisició de la competència poden ser els següents:

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Localitza els elements lingüístics (paraules clau i expressions habituals) i paralingüístics en textos escrits breus amb vocabulari elemental i quotidià per entendre'n el sentit global i identificar-ne les idees principals.	Distingeix les idees principals i les secundàries de textos escrits senzills amb repertori lèxic bàsic.	Relaciona les idees principals i les secundàries de textos escrits de temàtica variada amb repertori lèxic variat i específic.
Dedueix el sentit probable d'un mot a partir d'informacions altament redundants i properes.	Dedueix el sentit probable d'un mot quan apareix envoltat d'informació clarament suficient per reconstruir-ne el significat.	Dedueix el sentit probable o el tipus d'informació que aporta un terme quan és clau per comprendre el text.
A partir del context reconeix la categoria gramatical (nom, verb, adjectiu) de paraules desconegudes.	A partir del context reconeix la categoria gramatical (nom, verb, adjectiu) de les paraules.	A partir del context reconeix la categoria gramatical (nom, verb, adjectiu) de paraules d'ús específic.
És capaç de reconstruir el sentit global d'un text breu quan hi ha un nombre limitat de mots que sobrepassen el repertori lèxic elemental.	És capaç de reconstruir el sentit global d'un text senzill quan hi ha un nombre limitat de mots que sobrepassen el repertori lèxic bàsic.	És capaç de reconstruir el sentit global d'un paràgraf en textos senzills malgrat que puguin contenir un nombre limitat de mots que sobrepassen un repertori lèxic específic del tema.
Identifica el tema en textos breus (lectures adaptades) a partir de vocabulari d'ús elemental.	Identifica la informació més rellevant amb relació al tema en textos senzills: lectures adaptades, comunicació entre iguals (correspondència, fòrums, xats).	Identifica la informació més rellevant i en dedueix la informació no explícita en textos senzills d'ús social (revistes, blogs, diaris digitals, fòrums, correspondència, xats, etc.).
Fa inferències senzilles en textos breus amb lèxic elemental.	Fa inferències en textos senzills amb lèxic bàsic.	Fa inferències en textos senzills amb lèxic específic.
Estableix relacions entre les idees principals en textos breus amb lèxic elemental.	Estableix relacions entre les idees principals en textos breus amb lèxic bàsic.	Estableix relacions entre les idees principals en textos breus amb lèxic variat.
Localitza i selecciona la informació que necessita a partir de pautes.	Inicia una cerca o l'amplia per completar la informació obtinguda.	Sintetitza la informació recollida a partir de fonts adaptades i autèntiques senzilles.
Troba una entrada dins d'un diccionari bilingüe.	Troba una entrada dins d'un diccionari bilingüe i en troba l'accepció adequada amb unes pautes.	Usa de forma adequada un diccionari bilingüe per trobar la informació que necessita.
Per poder fer correctament la lectura en veu alta, encara necessita molts caràcters amb la transcripció fonètica pinyin.	Per a la lectura en veu alta necessita només el pinyin per a aquells caràcters que són més nous.	És capaç de fer una lectura en veu alta sense necessitat del pinyin.
(...)	(...)	(...)

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Contextualització

El professor presenta un diàleg de WhatsApp. El text recull una conversa entre dos amics.

L'aniversari d'un amic

Llegiu el text que hi ha a continuació i responeu:

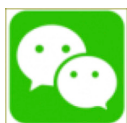
1. Quin tipus de text és?
  - a. Missatge
  - b. Correu electrònic
  - c. Carta
  - d. Xat
  - e. Redacció
  - f. Novel·la

(Els alumnes poden contestar en català les següents preguntes.)

2. Quina relació tenen els dos participants de la conversa?
3. Quin és el tema principal?

Completeu la següent taula amb la informació::

Qui vol convidar en Nabil a la festa?	
Per què el vol convidar?	
Què volen fer aquestes dues persones?	
Quan?	
Quin regal li volen fer?	

SAMI: Hi ets?

NABIL: Sí.

SAMI: Demà al vespre en David vol fer una festa a casa seva, és el seu aniversari.

NABIL: Ah, sí? Quants anys fa?

SAMI: Setze. Vol convidar uns amics, també et vol convidar a tu.

NABIL: A quina hora comença la festa?

SAMI: A dos quarts de set.

NABIL: D'acord. Què li hem de regalar?

SAMI: Li agraden molt els llibres i jugar a bàsquet. Li podem regalar un llibre i una pilota de bàsquet, què et sembla?

NABIL: Em sembla molt bé. Comprem també un pastís. Quantes persones van a la festa?

SAMI: Té molts amics.

NABIL: Llavors, comprem el gran. Demà al matí anem a comprar els regals.

SAMI: D'acord, hi anem demà.

NABIL: Adeu.

L'aniversari d'un amic

Llegiu el text que hi ha a continuació i responeu:

Quin tipus de text és?

- a. خبر
- b. بريد الكتروني
- c. بطاقة
- d. رسالة
- e. تعبير
- f. رسائل هاتفية

Els alumnes poden contestar en català les següents preguntes:

ما طبيعة العلاقة بين المشاركين في المحادثة؟
ما هو الموضوع الرئيسي؟

Completeu la següent taula amb la informació:

	من يريد أن يدعو علي للحفلة؟
	لماذا يود دعوتهم؟
	ماذا يريد أن يفعل المتحدثين؟
	متى؟
	ماذا يريدان إهداءه؟

سامي: مرحبا
 نبيل: أهلا
 سامي: بعد غد مساء علي يريد القيام بحفلة في بيته، بمناسبة عيد ميلاده.
 نبيل: حقاً، وكم صار عمره؟
 سامي: سبعة عشر. يريد دعوة بعض الأصدقاء ويود دعوتك أيضاً.
 نبيل: في أي ساعة تبدأ الحفلة؟
 سامي: في السادسة والنصف.
 نبيل: ممتاز. طيب، وماذا سنهديه؟
 سامي: يحب الكتب كثير وكذلك لعب كرة السلة. نستطيع أن نهديه كتابا وكرة سلة، ما رأيك؟
 نبيل: أظن أنها فكرة جيدة. لم لا نشتري أيضا كعكة؟ كم شخصا سيحضرون الحفلة؟
 سامي: عنده كثير من الأصدقاء.
 نبيل: إذن نشتري الكعكة الكبيرة. غدا صباحا نذهب لشراء الهدية.
 سامي: اتفقنا، نلتقي غدا!
 نبيل: إلى اللقاء

En funció de les respostes dels alumnes podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna és capaç de reconèixer la tipologia i la idea general del text. S'ajuda d'elements pictogràfics (fotos, icones, símbols...). Sap quin és el tema principal i quina relació mantenen els participants de la conversa.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna és capaç de distingir les idees principals de les secundàries, encara que li costa comprendre els detalls.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna és capaç de relacionar idees principals i secundàries i d'interpretar simbologia pròpia dels missatges de mòbil.

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès

Contextualització

El professor presenta un Wechat 微信. El text recull una conversa entre dos amics.

L'aniversari d'un amic

Llegiu el text que hi ha a continuació i responeu:

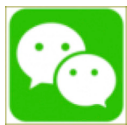
1. Quin tipus de text és?
  - a. Missatge
  - b. Correu electrònic
  - c. Carta
  - d. Xat
  - e. Redacció
  - f. Novel·la

(Els alumnes poden contestar en català les següents preguntes.)

2. Quina relació tenen els dos participants de la conversa?
3. Quin és el tema principal?

Completeu la següent taula amb la informació:

Qui vol convidar en Marc a la festa?	
Per què el vol convidar?	
Què volen fer aquestes dues persones?	
Quan?	
Quin regal li volen fer?	

XIAO MING: Hi ets?

MARC: Sí.

XIAO MING: Demà al vespre en David vol fer una festa a casa seva, és el seu aniversari.

MARC: Ah, sí? Quants anys fa?

XIAO MING: Setze. Vol convidar uns amics, també et vol convidar a tu.

MARC: A quina hora comença la festa?

XIAO MING: A dos quarts de set.

MARC: D'acord. Què li hem de regalar?

XIAO MING: Li agraden molt els llibres i jugar a bàsquet. Li podem regalar un llibre i una pilota de bàsquet, què et sembla?

MARC: Em sembla molt bé. Comprem també un pastís. Quantes persones van a la festa?

XIAO MING: Té molts amics.

MARC: Llavors, comprem el gran. Demà al matí anem a comprar els regals.

XIAO MING: D'acord, hi anem demà.

MARC: Adeu.

Llegiu el text que hi ha a continuació i responeu:

1. Quin tipus de text és?

- a. 短信
- b. 电子邮件
- c. 信
- d. 网上聊天
- e. 作文
- f. 小说

(Els alumnes poden contestar en català les següents preguntes.)

2. 这两个人是什么关系?

3. 话题是什么?

在下面的表格里填上信息:

谁要请马克参加晚会?	
为什么要请他?	
这两个人想做什么?	
什么时候?	
他们决定送他什么礼物?	

小明：在吗？

马克：在。

小明：明天晚上大卫要在家里开一个晚会，明天是他的生日。

马克：是吗？他多大了？

小明：十六岁。他想请一些朋友来他家里。他也想请你来。

马克：晚会几点开始？

小明：六点半。

马克：好。我们要送他什么礼物？

小明：他很喜欢看书、打篮球，我们可以送他一本书和一个篮球、你觉得呢？

马克：我觉得不错。我们也买一个生日蛋糕、晚会有几个人来？

小明：他的朋友很多。

马克：那、我们买一个大蛋糕。明天上午去买礼物吧。

小明：好、明天去吧。

马克：88。

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna és capaç de reconèixer la tipologia i la idea general del text. S'ajuda d'elements pictogràfics (fotos, icones, símbols...). Sap quin és el tema principal i quina relació mantenen els participants de la conversa.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna és capaç de distingir les idees principals de les secundàries, encara que li costa comprendre'n els detalls.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna és capaç de relacionar idees principals i secundàries i d'interpretar simbologia pròpia dels missatges de mòbil, per exemple 在吗? /在, 88.

Dimensió expressió escrita

L'expressió escrita és la capacitat d'utilitzar l'escriptura com una activitat que permet comunicar-se, organitzar-se, aprendre i participar en la societat.

En el procés d'escriure s'hi troben implicats tant els coneixements sobre el tema del qual es vol escriure com els coneixements previs que es tenen sobre els continguts lingüístics i discursius del text. En aquest sentit, la qualitat de la producció escrita està condicionada pel domini que l'escriptor té del codi. Per tant, l'aprenentatge de l'escriptura en llengües àrab i xinesa s'ha de plantejar a partir de situacions comunicatives viscudes o imaginables per part de l'alumnat i en les quals es pugui sentir fàcilment implicat.

Un escriptor competent dedica temps a pensar abans d'escriure. Redacta el text, el revisa i repara en funció de la situació comunicativa, del context, del destinatari, del propòsit que es tingui i de les convencions i normes gramaticals. Escriu en diferents formats (textos continus, discontinus i multimodals) i suports (paper i digital), de manera coherent, cohesionada i respectant les normes de funcionament de la llengua.

En l'àmbit escolar, les tasques d'expressió escrita en llengües àrab i xinesa han de tenir una finalitat, una contextualització comunicativa clara, amb indicació explícita del destinatari i del propòsit. Cal promoure tasques que requereixen la difusió i la publicació posterior dels escrits per situar-les en un context d'ús real de la llengua. D'altra banda, la tasca escrita ha d'estar inserida en una seqüència d'aprenentatge que inclogui altres habilitats com parlar, escoltar, interactuar i llegir.

L'alumnat d'educació secundària normalment és usuari de la xarxa en activitats de lectura i escriptura en l'àmbit personal. Els docents han d'aprofitar aquest fet per construir ponts entre el que es fa a la xarxa en l'àmbit personal i el que es fa a l'aula amb finalitats escolars, tant en interaccions sincròniques com asincròniques.

L'escriptura àrab i la xinesa constitueixen des dels seus inicis un mitjà d'expressió artística reconeguda arreu. En el cas del xinès, la cal·ligrafia està integrada en la pintura tradicional. Així mateix és molt comú utilitzar l'escriptura xinesa (caràcters) en la decoració d'estris quotidians, que de manera simbòlica expressin desitjos de prosperitat, longevitat, sort, etc. En el cas de l'àrab, la cal·ligrafia constitueix des de sempre un mitjà privilegiat en la decoració arquitectònica, molt present en mesquites i altres edificis públics o privats. Igualment s'ha desenvolupat l'ús de la cal·ligrafia àrab amb finalitats pictòriques i figuratives.

La competència que desplega aquesta dimensió correspon a les tres fases del procés d'escriptura:

- Planificar el contingut del text tenint en compte les finalitats comunicatives, generant i organitzant les idees, i seleccionant la informació més rellevant abans de començar a produir.
- Textualitzar, activitat que comporta traduir les idees seleccionades a una forma lingüística, és a dir, construir les frases i els paràgrafs que constitueixen el text.
- Revisar el text en funció de la situació comunicativa i de les normes de funcionament de la llengua per corregir els errors i millorar el text.

Es proposa la competència següent:

- **Competència 5.** Produir textos escrits breus, d'estructura senzilla i tipologia diversa, utilitzant els elements de la situació comunicativa.

COMPETÈNCIA 5

Produir textos escrits breus, d'estructura senzilla i tipologia diversa, utilitzant els elements de la situació comunicativa

Explicació

En aquesta etapa, els alumnes han de ser capaços d'aplicar estratègies de textualització per escriure textos d'una certa extensió, ben estructurats, dels àmbits personal i escolar. Entre aquestes estratègies s'hi poden comptar, per exemple, l'expansió de frases i textos, l'ordenació de paràgrafs (per exemple, els paràgrafs d'un correu electrònic) i l'ús de connectors per enllaçar les idees.

S'ha de prioritzar la producció de textos breus i senzills i de tipologia diversa de la vida quotidiana i de l'àmbit escolar, per exemple, textos d'ús social de format variat (blogs, missatges electrònics, notes, etc.) i de gèneres coneguts per l'alumnat.

És molt important mobilitzar estratègies de transferència entre les llengües que l'alumnat coneix i utilitza, de manera que pugui aplicar a la llengua estrangera els coneixements sobre les característiques i estructures discursives de les diferents tipologies textuals i els seus contextos d'ús adquirits en altres llengües.

Abans d'escriure un text, l'alumne o alumna ha de planificar-lo. En aquesta etapa, planificar adequadament la redacció d'un text suposa identificar els elements de la situació comunicativa, que són: l'objectiu de la tasca, el destinatari, el propòsit comunicatiu, el tipus de text i l'estructura i el grau de formalitat requerit. La planificació de l'escrit implica, especialment en l'aprenentatge d'una llengua estrangera, un treball oral previ de generació, selecció i organització d'idees que s'han de traduir en frases, paràgrafs i textos, i d'activació del lèxic i d'altres elements lingüístics necessaris. S'han de tenir en compte els components de la situació comunicativa, i sempre a partir del nivell de coneixement de la llengua estrangera de l'aprenent. Així mateix, comporta seleccionar les estratègies més adequades per planificar un text determinat, d'acord amb l'objectiu de la tasca i amb els diferents estils d'aprenentatge de l'alumnat.

En el moment de planificar una tasca d'expressió escrita, l'alumnat podrà utilitzar el català quan hagi de dir quin format o quina tipologia té un text i en el cas del xinès, podrà fer servir el pinyin quan es tracti d'introduir els continguts necessaris per dur-la a terme.

En acabar d'escriure un text, l'alumne o alumna ha de ser capaç de revisar-lo. El procés de revisió del text incorpora un component actitudinal i un component cognitiu. El primer es vincula amb l'adquisició de l'hàbit d'analitzar les produccions pròpies amb la finalitat de reparar-les. El segon té a veure amb el repte cognitiu que implica mirar-se el text produït com a objecte d'anàlisi per millorar-lo. Requereix, per tant, utilitzar recursos per revisar l'estructura del text (coherència i cohesió), el to (més o menys formal), la correcció lingüística (morfosintaxi, lèxic i ortografia) i el contingut (adequació al tipus de text i al propòsit comunicatiu). També requereix saber presentar el text de forma clara, entenedora i adequada (polidesa en la grafia, respecte als marges, distribució textual clara amb els diferents elements icònics, títols i portada, etc.) en funció de la situació comunicativa. En llengua xinesa, s'entén com a ortografia l'escriptura correcta del caràcter; en llengua àrab es té en compte també la manera d'unir les lletres per formar paraules i la mateixa forma de les paraules.

La gradació d'aquesta competència té en compte, d'una banda, els suports que necessita l'alumnat, el tipus d'estratègies que utilitza per produir textos i, de l'altra, el domini dels elements morfosintàctics i del repertori lèxic adequats al propòsit comunicatiu.

D'aquesta manera, en un primer nivell l'alumne o alumna produeix textos senzills ben estructurats amb suports, mentre que en un tercer nivell produeix textos coherents i ben cohesionats de tipologia diversa de manera més autònoma.

Gradació

- 5.1.** Produir, amb suports específics, textos escrits senzills breus i ben estructurats de tipologia diversa, a partir d'una planificació prèvia, aplicant estratègies específiques, i tenint en compte la situació comunicativa i les característiques textuais.
- 5.2.** Produir, amb suports generals, textos escrits senzills ben estructurats de tipologia diversa, utilitzant els connectors adequats per donar cohesió al text i tenint en compte la situació comunicativa i les característiques textuais.
- 5.3.** Produir, autònomament, textos escrits ben estructurats, amb coherència i cohesió, de tipologia diversa, incorporant elements que milloren l'eficàcia comunicativa i la forma, i tenint en compte la situació comunicativa i les característiques textuais.

Continguts clau

- Adequació, coherència i cohesió.
- Estratègies per a la planificació.
- Estratègies de revisió, correcció, reparació i presentació.
- Estratègies d'interacció escrita.
- Escriptura: ordre i direcció del traç, composició del caràcter, claredat de la grafia.
- Pragmàtica.
- Lèxic i semàntica.
- Morfologia i sintaxi.

Orientacions metodològiques

De cara a obtenir una bona producció escrita de l'alumnat és important la fase de planificació prèvia. El guiatge i la intervenció del docent en aquesta fase és fonamental. El professorat ha de proporcionar pautes i suports als aprenents i fomentar la planificació del text tant individualment com en petits grups.

La fase de producció escrita és aquella en la qual es dona forma lingüística, a partir de la planificació del text, a la informació que es vol comunicar. Així, les idees s'expressen utilitzant un codi i un llenguatge determinat. A l'hora de dissenyar les activitats de producció de textos s'ha de partir, en general, de les idees seleccionades i organitzades prèviament.

La composició d'un text escrit en llengua estrangera demana aprendre a:

- Identificar la situació comunicativa.
- Adequar el text al destinatari.
- Utilitzar el repertori lèxic adequat a la temàtica i al tipus de text.
- Adaptar frases apreses (patrons, fórmules, expressions...) per construir frases noves.
- Formar frases nuclears ordenant paraules d'acord amb la seva funció sintàctica.
- Expandir una frase nuclear amb informació addicional.
- Unir frases mitjançant signes de puntuació i connectors variats per donar cohesió al text.
- Agrupar frases en paràgrafs temàtics, ordenats de manera adequada per donar coherència al text.
- Recompondre un text llegit o escoltat prèviament.
- Utilitzar connectors variats.

- Reescriure un text substituint una informació determinada per una altra.
- Elaborar textos a partir de models.
- Ordenar i estructurar el text en funció del format i el suport (escrits, digitals, múltiples, continus, discontinus).
- Transferir les nocions adquirides en altres llengües sobre el tipus de text, l'ús dels signes de puntuació i dels connectors.

El procés de textualització pot modificar la planificació inicial feta, de manera que es produeix un replantejament del contingut i es reformula l'estructura del text en l'elaboració dels diversos esborranys.

Cal tenir present que el xinès té una escriptura no alfabètica i, per tant, el docent haurà de tenir en compte que l'escriptura dels caràcters és en si mateixa una habilitat pròpia: la gràfica. Per aquest motiu és important fer una anàlisi dels caràcters per identificar el radical i també els components, l'ordre i la direcció del traç que el formen, que facilitaran el reconeixement i la posterior memorització, cosa que permetrà una escriptura clara i entenedora.

L'alumnat farà servir una plantilla quadriculada, ja que el fet d'escriure en un espai quadrat, que permet la divisió dels caràcters en radicals i components, facilita que l'alumnat pugui dominar millor la seva estructura i memoritzar-los. En aquest sentit, el docent també ha d'insistir en l'aprenentatge de l'ordre i l'orientació correctes de l'escriptura dels traços. Per això és recomanable que l'alumnat agafi l'hàbit d'escriure a mà.

En el cas de l'àrab, que té una grafia alfabètica en la qual el traç i la direcció de l'escriptura són completament diferents de la llatina, convé que el docent insisteixi que l'alumnat assoleixi el traç i l'ordre correcte de l'escriptura de les lletres, així com la manera d'unir-les per formar paraules.

El professorat també ha d'ensenyar com escriure en plataformes digitals. Recomanem l'ús d'eines i recursos digitals un cop l'alumnat ja hagi assolit satisfactòriament l'habilitat d'escriure a mà els caràcters i grafies principals. Cal que el docent promogui un ús crític d'aquestes eines perquè els alumnes en puguin descobrir les utilitats i les limitacions.

Les noves tecnologies permeten ampliar les situacions d'ús real de la llengua i, a més, plantejar-les en un context d'interacció escrita (intercanvis de felicitacions o de cartells informatius sobre l'escola o la localitat amb altres centres mitjançant processos d'agermanament, participació en intercanvis escolars, concursos...). S'ha de tenir en compte que les pràctiques a la xarxa en les quals els interlocutors interactuen simultàniament per escrit (xats, missatgeria...) requereixen unes estratègies comunicatives més properes a la llengua oral en què els textos es produeixen espontàniament i amb poca planificació. També es pot plantejar la producció de textos multimèdia mitjançant els quals els alumnes poden ampliar i complementar els seus escrits.

Aquest enfocament comunicatiu no exclou que el docent plantegi puntualment activitats que focalitzin la pràctica d'un aspecte determinat del funcionament de la llengua, com ara completar les formes verbals d'un text, practicar l'ordre de frases i preguntes o l'ús de connectors per donar cohesió en la llengua que s'està aprenent, sempre que estiguin vinculades a les necessitats de la tasca comunicativa.

En una llengua estrangera la producció escrita ha de partir del coneixement oral de la llengua, la qual cosa vol dir que s'haurien de plantejar activitats en els quals, en general, les paraules i les expressions lingüístiques siguin conegudes oralment.

Tot i que l'escriptura és una activitat fonamentalment individual, les activitats d'escriptura col·laborativa i en xarxa presenten l'avantatge que conviden a compartir i a reflexionar sobre el procés d'escriure. A més, ajuden a disminuir la càrrega emocional i cognitiva que representa per a alguns alumnes enfrontar-se a la demanda d'escriure en una llengua estrangera.

El docent ha d'afavorir que l'alumnat entengui que mitjançant el procés de revisió es poden millorar diferents aspectes d'un text, com ara la correcció lingüística (lèxic, morfosintaxi i ortografia) i la manera en què s'exposen els continguts (l'adequació a la situació comunicativa i al tipus de text).

Com hem apuntat en la competència anterior, el professorat es pot trobar a l'aula amb alumnes que ja dominin el registre oral de la llengua meta (en la varietat estàndard, en el cas del xinès, o en alguna variant dialectal en el cas de l'àrab). En aquesta situació seria important que el docent donés activitats complementàries d'escriptura en llengua estàndard (en el cas de l'àrab) i de caràcters (en el cas del xinès) per a aquests estudiants.

Escriure en xinès o en àrab constitueix una expressió artística en si mateixa i, per tant, el docent pot iniciar l'alumnat en aquest tipus d'expressió mostrant-li exemples diversos en què l'escriptura i la cal·ligrafia tenen un ús artístic.

Orientacions per a l'avaluació

Per a l'avaluació d'aquesta competència cal tenir en compte el producte final. El docent pot afavorir la producció de textos intermedis que el facilitin.

L'avaluació s'ha de vincular als objectius d'aprenentatge específics. I, per tant, en funció de la tasca, es valoraran aspectes determinats; per exemple, l'ús adequat de determinats elements discursius, semàntics, morfosintàctics, ortogràfics, etc. Aquesta focalització permet, tant al professorat com a l'alumnat, identificar els objectius concrets d'aprenentatge i establir objectius personals de millora.

La carpeta personal d'aprenentatge, en paper o digital, és, sens dubte, una potent eina d'avaluació i d'autoaprenentatge que cal incorporar a les aules. Per tal que l'alumnat d'educació secundària tregui el màxim profit d'aquesta eina, s'han de compartir els criteris d'avaluació per aconseguir aquests objectius de forma pautaada, proporcionant, per exemple, taules d'observació per seleccionar i reflexionar sobre els treballs, redactades amb un vocabulari entenedor d'acord amb el nivell dels alumnes.

Per avaluar el nivell d'assoliment d'aquesta competència es poden tenir en compte, entre d'altres, els indicadors següents:

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
<p>Escriu de forma intel·ligible, encara que oblida elements constituents del traç, la forma, els radicals o els components dels caràcters o la lletra (xinès).</p> <p>Recorda quines lletres no s'ajunten a la lletra següent (àrab).</p>	<p>Escriu de forma correcta, encara que li falta una certa precisió en el traç, la forma, els radicals o els components dels caràcters o la lletra (xinès).</p> <p>No ajunta les lletres que no ho poden fer i manté les proporcions correctes de les lletres (àrab).</p>	<p>Escriu de forma correcta i amb força precisió, seguint les normes d'escriptura pròpies de cada llengua (xinès).</p> <p>El seu traç segueix les normes de la llengua: proporció i alçada, posició respecte a la línia (àrab).</p>
<p>Produeix, amb suport específic, frases simples, ben estructurades i enllaçades amb connectors simples.</p>	<p>Produeix, amb suport específic, frases complexes enllaçades amb connectors (oracions coordinades i algunes subordinades).</p>	<p>Produeix frases complexes enllaçades amb connectors variats.</p>
<p>Produeix textos breus d'acord amb la planificació, amb un nombre limitat de frases, fent servir només signes de puntuació.</p>	<p>Produeix textos amb paràgrafs ordenats temàticament mitjançant els connectors i marcadors corresponents.</p>	<p>Produeix textos d'acord amb les característiques del tipus de text (descriptius, instructius, narratius, expositius i conversacionals).</p>
<p>Utilitza signes de puntuació bàsics.</p>	<p>Utilitza els signes de puntuació adequats per a la cohesió del text.</p>	<p>Utilitza tots els signes de puntuació necessaris per a la cohesió del text.</p>

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Incorpora alguns elements (formals, discursius, gràfics, etc.) segons el format i el tipus de text per donar-li forma.	Incorpora elements (formals, discursius, gràfics, etc.) segons el format, el tipus i el gènere de text per donar-li forma.	Incorpora, amb adequació al text i creativitat, una gran varietat d'elements formals, discursius, gràfics, etc., segons el format, el tipus i el gènere de text.
(...)	(...)	(...)

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Contextualització

L'alumne o alumna, dins de la temàtica dels viatges i el turisme al món àrab, escull una ciutat que presentarà als altres companys com a possible destí d'un viatge d'escola.

L'exercici consta de dues parts. La primera, de planificació, en la qual l'alumne o alumna haurà de triar una ciutat i fer una cerca per buscar la informació: localització, nombre d'habitants, monuments i indrets famosos, menjars típics, alguna anècdota associada amb la ciutat... I una altra part de creació, en què haurà de redactar un text breu en el qual apareguin les informacions més rellevants.

Preparem un viatge

El vostre centre vol organitzar un viatge escolar a una ciutat àrab i us demana que trieu una ciutat àrab a la qual vulgueu viatjar i escriviu un text breu. Per planificar aquest escrit, haureu de pensar en aquests punts:

- Tipus de text
- Qui llegirà aquest text
- Intenció del text

Organitzeu la vostra informació sobre la ciutat en la taula següent:

Parts del text	Informació bàsica	Notes (vocabulari, etc.)
Títol	Nom de la ciutat	
Presentació	On i com (ubicació geogràfica, ciutat gran, capital...)	
Contingut	Què hi trobem (monuments, menjar, història...)	
Cloenda	Per què hi voleu anar (suggeriments, opinió)	

Després d'organitzar la informació, escriviu el text. Tingueu en compte els aspectes següents:

- Títol adequat.
- Connectors i marcadors discursius.
- Correcció ortogràfica.
- Vocabulari ric i variat.
- Tipografia i cal·ligrafia elegants.
- Presentació acurada i atractiva.

هيا نحضر رحلة

ا. تخطيط كتابة النصّ

تريد مدرستك ان تحضر رحلة مدرسية إلى مدينة عربية وطلبت من كل طالب أن يختار مدينة عربية ويكتب نصًا قصيرا عنها. اختر مدينة عربية تريد السفر إليها واكتب نصًا قصيرا عنها. لتخطيط كتابة هذا

النص يجب أن تفكر بهذه النقط:

- نوع النصّ
  - من سيقراً النصّ
  - ما هو هدف نصّك
- نظّم معلوماتك حول المدينة في الجدول التالي.

الملاحظات (المفردات، ..إلخ)	المعلومات الأساسية	أقسام النص
	اسم المدينة	العنوان
	أين وكيف (الموقع الجغرافي، مدينة كبيرة، عاصمة،...)	التقديم
	ماذا (معالمها، طعامها، تاريخها...)	الجوهر
	لماذا (اقتراحك، رأيك)	الخاتمة

ب. كتابة النص

بعد تنظيم المعلومات، عليك أن تكتب النص. فكر كيف هو أسلوب النص الصحيح

- عنوان مناسب
- النص منظم بشكل جيد (الفقرات، تنظيم الأفكار)
- تركيب الجملة صحيح
- لا توجد أغلط إملائية
- المفردات غنية ومتنوعة
- النص جميل
- استعمال أدوات ربط متنوعة
- مظهر النص (الكتابة واضحة، الصور..إلخ)

En aquesta activitat es poden establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** El text està relativament ben ordenat, segons la planificació. Hi manca part de la informació rellevant. Les frases són simples i el vocabulari reduït. L'alumne o alumna fa ús de pocs connectors. El text compleix la seva funció informativa encara que conté errors o incorreccions lèxiques, morfosintàctiques i ortogràfiques.
- **Nivell 2.** El text està format per paràgrafs ben organitzats. L'alumne o alumna hi inclou la informació rellevant. Fa servir frases de més complexitat amb un lèxic una mica més ric i adequat a la temàtica i connectors més variats. El text compleix la funció comunicativa de presentar una ciutat. Té relativament pocs errors lèxics, morfosintàctics i ortogràfics.
- **Nivell 3.** El text està ben organitzat en paràgrafs ordenats temàticament i amb bona correcció morfosintàctica. S'hi inclou la informació rellevant i alguna de complementària. L'alumne o alumna utilitza un lèxic ric i adequat i fa un bon ús dels connectors per cohesionar el text i enllaçar les oracions que són de més complexitat. Aplica correctament les normes ortogràfiques i incorpora alguns elements com ara fotografies.

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès

Contextualització

Els alumnes han de respondre un correu electrònic que han rebut d'un nou amic xinès.

Un nou amic

Heu fet un amic xinès per Internet (网友) i heu rebut el següent correu electrònic:

Estimat amic:

Com estàs? Em dic Wang Ming, tinc 15 anys. Estic fent 4t d'ESO. Cada dia tinc molta feina i molts deures. A casa som tres: el pare, la mare i jo. No tinc germans ni germanes. I tu? Quants anys tens? Què fas cada dia? Quines aficions tens?

Wang Ming

Escriviu un correu electrònic de resposta.

Podeu utilitzar la següent graella per planificar el vostre escrit:

1. Introducció/salutació	
2. Presentació d'un mateix. Edat	
3. Què fas cada dia? A quina hora?	
4. Quines aficions tens?	
5. (...)	
6. Comiat	

新朋友

你交了一个新网友，刚收到他的一封邮件：

亲爱的网友：

你好吗？

我叫王明，十五岁。我现在上中学四年级。我每天都很忙，有很多作业。我家有三口人：爸爸、妈妈和我。我没有兄弟姐妹。你呢？你多大了？你每天都做什么？你有什么爱好？

祝好！

王明

请你回复一封电子邮件

1. 打招呼	
2. 自我介绍。年龄	
3. 你每天都做什么? 几点?	
4. 你有什么爱好?	
5. (.....)	
6. 结尾	

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'escrit respecta els elements propis del gènere de text. Les oracions són simples. La informació és senzilla. El text compleix la funció comunicativa, encara que contingui incorreccions en l'escriptura dels caràcters o de tipus sintàctic.
- **Nivell 2.** Les oracions estan ben estructurades. La informació és significativa i està ordenada. Hi ha correcció en l'escriptura dels caràcters i la sintaxi de base.
- **Nivell 3.** Es donen informacions complementàries i detallades. El text està ben estructurat i els caràcters, correctament escrits. La sintaxi també és correcta i fa un bon ús dels connectors. Incorpora amb creativitat les expressions i el lèxic après a classe.

Dimensió sociocultural

Els objectius de la dimensió sociocultural són conèixer, entendre, interpretar i apreciar les diferents manifestacions culturals i artístiques d'un poble, gaudir-ne, vetllar per la seva preservació i considerar-les com una part del patrimoni cultural mundial i una font d'enriquiment personal. L'estudi de les diferents manifestacions culturals (arquitectura, escultura, pintura, música, literatura...) ajuda a comprendre la manera de veure el món d'una societat i com s'hi relaciona, així com l'expressió dels seus sentiments, de les seves relacions socials i de les creences sobre la vida i la mort.

El coneixement de les diferents produccions culturals permet entendre la importància i la influència d'alguns personatges clau en la societat d'estudi al llarg del temps. Implica, a més a més, reconèixer el paper que han tingut i tenen diversos elements artístics, estètics i tecnològics (la simbologia de certs colors, formes arquitectòniques, cites literàries...) en la vida quotidiana de la persona i d'aquestes societats.

La dimensió cultural no només s'ha de centrar en l'estudi del que podríem anomenar cultura en majúscules (arquitectura, literatura culta, filosofia...) sinó que ha de servir per valorar i reconèixer el paper creatiu de les arts tradicionals populars (ceràmica, literatura popular, proverbis, endevinalles, contes i llegendes, gastronomia, paper retallat, música i dansa, treball artístic de la fusta, el teixit i la seda, etc.). Entendre el context cultural de cançons, contes, llegendes, pintura, arquitectura, gastronomia, humor, etc., estimula i afavoreix l'adquisició de la llengua d'aprenentatge.

Cal tenir en compte que la cultura d'una societat és una realitat canviant que al llarg del temps s'ha vist influïda per esdeveniments històrics, pel contacte amb altres pobles, per la geografia i pels canvis geopolítics i geoeconòmics que aquesta societat ha viscut i que segueix vivint.

En el currículum de llengües estrangeres la cultura s'entén com la capacitat de comprendre i apreciar els valors, normes, hàbits i costums, així com la identitat dels països on es parla la llengua d'aprenentatge. L'apreciació i la comprensió de la cultura entesa en aquests termes permet a l'aprenent entendre millor la llengua que estudia i el comportament dels seus parlants. És per això que l'aproximació a la cultura d'una societat o grup i el seu coneixement facilita el desenvolupament de les habilitats comunicatives, així com els aspectes socioculturals i sociolingüístics. En aquest sentit, l'anàlisi i domini d'aquests elements històricoculturals facilita que l'alumnat entengui els referents culturals que apareixen en el discurs del parlant nadiu (frases fetes, proverbis, personatges històrics, etc.) i sigui capaç d'expressar-se adequadament en les situacions comunicatives que se li presentin.

Igualment, en l'ensenyament de llengua, no podem separar la dimensió lingüística del fet cultural. Així, elements com les normes de cortesia en el tracte i la interacció, la proxèmica i la comunicació verbal i no verbal, són elements indissociables de l'aprenentatge de la llengua en la seva dimensió sociocultural.

I com a últim punt, però no menys important, el coneixement de la cultura de la llengua meta ajuda l'aprenent a desenvolupar el sentit crític per així allunyar-se d'estereotips i prejudicis, i li permet vincular la cultura pròpia i la d'altri, per poder gaudir de les diverses expressions culturals i artístiques pròpies de cada poble.

Aquesta dimensió té una competència:

- **Competència 6.** Reconèixer i valorar els elements culturals, històrics i socials per comprendre la situació comunicativa i actuar adequadament.

COMPETÈNCIA 6

Reconèixer i valorar els elements culturals, històrics i socials per comprendre la situació comunicativa i actuar adequadament

Explicació

L'objectiu d'aquesta competència és posar l'aprenent en contacte amb la cultura de la llengua meta per poder reconèixer el seu valor en la formació de la identitat de la societat d'estudi, analitzar-ne els referents històrics i artístics, valorar-la i enllaçar-la amb els seus propis referents culturals des d'un punt de vista crític. Així, des d'una actitud empàtica i respectuosa, es podrà contextualitzar tant en època com en estil, interpretar el seu significat i finalitat, i poder-ne gaudir. En aquest sentit el docent ha de destacar les principals aportacions artístiques, culturals i històriques, fent èmfasi en les obres d'art més cabdals que aquesta societat ens ha llegat.

Aquesta competència comporta, per tant, reconèixer la importància identitària, representativa, expressiva i comunicativa que els factors culturals, estètics i artístics han tingut i tenen en la vida quotidiana de la societat d'estudi.

La capacitat de reconèixer i comprendre les diverses situacions culturals, socials i històriques habilita l'alumnat a fer un ús adequat i eficaç de la llengua objecte d'aprenentatge, tant verbal (frases fetes, proverbis, onomatopeies, etc.), no verbal (proxèmica, cinèsica, etc.), com paraverbal (ritme, pauses, entonació, etc.). Així l'estudiant esdevé un agent actiu en l'aprenentatge global de la llengua incloent-hi la cultura com un element clau de la comprensió i la producció oral i escrita.

La valoració d'aquest patrimoni artístic i cultural permet a l'aprenent entendre el context que l'ha format, no només a nivell històric sinó en les manifestacions quotidianes en forma de festes i festivals, cançons, música, ball, gastronomia, etc., i de mica en mica integrar-s'hi i participar-hi activament.

Per tant, la competència cultural en llengua meta de l'aprenent implica la capacitat d'adoptar els valors i les normes socials pròpies i aplicar-los de manera que la seva comunicació sigui efectiva. Així l'alumne s'apropia d'eines mediadores que li permeten comprendre i actuar en diferents situacions culturals (intercanviant experiències i coneixements, i donant explicacions sobre les diferències entre la cultura pròpia i la cultura objecte d'aprenentatge).

Aquesta competència es relaciona amb totes les altres dimensions i competències.

Per graduar aquesta competència es considera la capacitat de l'alumne per identificar, analitzar i valorar de forma adequada els models culturals, artístics i les convencions socials de la llengua. Conseqüentment, el professorat ha de valorar la varietat i el tipus de suport necessari per a les activitats de l'aula, així com adequar el material al nivell d'aprenentatge i a la realitat comunicativa actual.

Així, en un primer nivell l'alumne o alumna serà capaç d'identificar els elements culturals, fins a arribar, en un tercer nivell, a situar-los històricament, contextualitzar-los i afegir les explicacions que permeten entendre la seva funció i importància en la cultura meta.

Gradació

- 6.1.** Reconèixer el referent cultural i actuar generalment de forma adequada.
- 6.2.** Comprendre el referent cultural, contextualitzar-lo i actuar amb adequació al context.
- 6.3.** Analitzar el referent cultural, contextualitzar-lo àmpliament i aportar-ne informació específica; actuar de forma correcta i donar explicacions.

Continguts clau

- Elements bàsics de les cultures àrab i xinesa.
- Aspectes històrics significatius.
- Normes d'actuació social (tabús, relacions personals, proxèmica...).
- Expressions artístiques de la cultura (música, pintura, arquitectura, literatura, etc.).
- Geografia i organització territorial.
- Tòpics, estereotips i prejudicis.

Orientacions metodològiques

Més enllà dels referents culturals, convé facilitar als alumnes un ampli ventall de situacions culturalment rellevants (amb textos senzills, suports visuals, vídeos, històries il·lustrades, fotografies, cançons, etc.). Convé aprofitar els diferents suports de què disposem (paper, digital), així com els recursos que ofereixen els mitjans audiovisuals (dibuixos animats, films, reportatges, sèries televisives, etc.).

La tasca principal del docent és l'organització d'activitats que promoguin la motivació per interessar-se per la cultura de la llengua d'aprenentatge. Cal conscienciar els alumnes de la importància de conèixer i valorar aquesta cultura, per poder interactuar de manera adequada en les diferents situacions comunicatives (escrites, orals i gestuals) i socials. Per això s'ha de dedicar regularment temps a l'aula per treballar tots els aspectes culturals. A l'hora de triar els contextos culturals, cal tenir en compte les necessitats, la motivació, els interessos i els referents culturals dels aprenents. Per enllaçar-ho amb la dimensió lingüística, periòdicament es poden representar breus esquetxos en parelles o grups petits en els quals el referent cultural sigui un element clau.

A banda de disposar de recursos diversos, és fonamental planificar les activitats a realitzar dins i fora de l'aula. És important fer un seguiment de les tasques que fan els alumnes per mitjà de graelles de control i fitxes senzilles. També es pot organitzar un espai virtual on els alumnes intercanviïn experiències relacionades amb els aspectes culturals treballats a l'aula (pel·lícules, llibres, cançons, experiències viscudes, etc.).

El docent pot incentivar la pràctica cultural dins l'aula en forma de petits tallers (cal·ligrafia, retallar paper, henna, música i dansa, gastronomia, etc.).

Convé combinar la cultura pròpia amb la d'aprenentatge per tal d'entendre, gaudir i participar de manera activa i adequada en la cultura meta.

Algunes tasques podrien estar relacionades amb diàlegs de diferents situacions comunicatives; per exemple, la distància que cal mantenir en una conversa, com mirar-se, quin contacte físic és adequat o no, com reaccionar davant d'una lloança o afalac, com interessar-se per un company malalt, com acceptar o rebutjar una invitació, com comportar-se a taula, quins regals es poden fer i quins no, com regatejar, etc. A partir d'aquestes mostres de diàleg es pot demanar als alumnes que reflexionin sobre la manera com reaccionarien en la seva pròpia cultura.

Els alumnes han de poder disposar de materials diversos que poden ser originals o adaptats, textos dialogats, orals o escrits. Les experiències i coneixements culturals suggerits pels mateixos alumnes esdevenen un altre element clau per a la motivació. En aquest sentit, convé animar-los a aportar les seves experiències i a intervenir activament en la proposta i en la planificació de les activitats.

S'utilitzaran materials tant en la llengua materna com en la llengua meta. En cas d'utilitzar materials en la llengua d'estudi, en el procés de comprensió de textos orals i escrits cal utilitzar la metodologia descrita en les dimensions de comunicació oral (competència 1 i 2) i de comprensió lectora (competència 4) d'aquest document. Des d'aquesta perspectiva, per exemple, el docent pot plantejar preguntes de comprensió global

i específica, i qüestions que encoratgin l'alumnat a fer interpretacions i inferències culturals sobre el text.

Un cop escoltat o llegit el text i treballada la seva dimensió cultural, el docent pot preparar activitats paral·leles que s'estenen en el tema i permeten que l'alumnat expressi les seves opinions, sentiments i pensaments. D'aquesta manera, el docent pot enllaçar la tasca prèvia amb activitats que afavoreixin la producció oral o escrita.

A causa de la complexitat d'alguns aspectes d'aquesta dimensió, com ara fets històrics, socials, artístics i econòmics, el docent podrà utilitzar la llengua materna en les explicacions per facilitar-ne la comprensió de l'alumne.

En aquest aspecte el docent podrà fer ús a l'aula de diversos mitjans audiovisuals per acostar els alumnes a la riquesa cultural de les civilitzacions àrab i xinesa en forma de documentals històrics i artístics, biografies de personatges importants, festes tradicionals, fotografies, espectacles musicals, pel·lícules, gastronomia, proverbis populars i el seu origen, etc.

Orientacions per a l'avaluació

A l'hora d'avaluar aquesta competència, cal recollir informacions relatives al grau de coneixement i la capacitat d'anàlisi dels alumnes dels paràmetres culturals de la comunitat meta, així com la seva comprensió. Les activitats d'avaluació que els alumnes hauran de dur a terme són debats i discussions a partir d'imatges o vídeos, redacció de textos breus i exposicions orals, principalment en llengua materna. Caldrà proposar-los situacions diverses perquè distingeixin la manera adequada d'actuar en funció del context.

Alguns indicadors per valorar els diversos nivells d'adquisició de la competència poden ser els següents:

Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Coneix el referent cultural però no pot contextualitzar-lo.	Coneix el referent cultural i pot contextualitzar-lo adequadament.	Coneix el referent cultural, pot contextualitzar-lo adequadament i és capaç de detallar i aportar informació més específica sobre el referent cultural.
	Observa i comprèn les diferències culturals de la situació respecte de la cultura pròpia.	Compara les diferències culturals respecte a la seva pròpia cultura i les contextualitza.
Identifica l'element cultural d'una activitat quotidiana, com ara una festivitats.	Identifica l'element cultural d'una activitat quotidiana, com ara una festivitats, i pot indicar-ne el sentit.	Identifica l'element cultural d'una activitat quotidiana, com ara una festivitats, i pot indicar-ne el sentit, l'origen històric i les tradicions i costums que hi estan relacionats.
Identifica figures i personatges històrics i artístics importants per la societat d'estudi.	Identifica figures i personatges històrics i artístics importants per la societat d'estudi i menciona algunes de les seves aportacions o obres.	Identifica figures i personatges històrics i artístics importants per la societat d'estudi i menciona algunes de les seves aportacions o obres i les contextualitza o explica.
Actua generalment de manera adequada al context.	Actua de manera adequada al context.	Actua de manera adequada al context i és capaç d'explicar per què.
(...)	(...)	(...)

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Contextualització

L'alumne o alumna observa una sèrie de fotografies relacionades amb elements propis de la cultura, història i tradicions àrabs. N'escull una i la descriu, indicant-ne la temàtica i els referents culturals, socials, artístics o històrics. És capaç d'indicar la manera com actuaria en una situació similar.

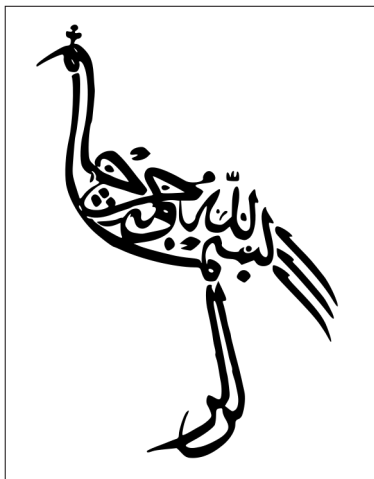
La cultura àrab

Font: Abdo Tounsi, Pinterest

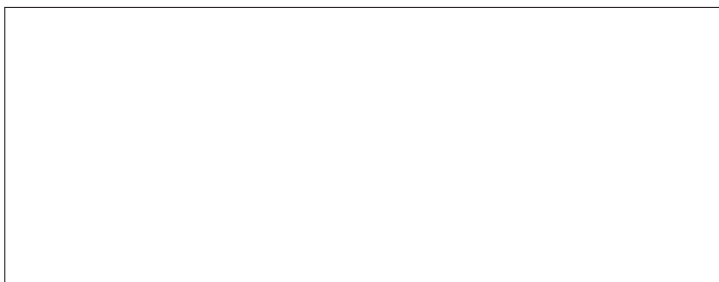
Font: Lucyin, Wikimedia Commons

Font: Yassine Mrabet, Wikimedia Commons

Font: Pxfuel

Font: Pxfuel

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna reconeix la temàtica de les imatges però no és capaç de proporcionar-ne més detalls ni de situar-les en el seu context cultural o social.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna pot explicar la temàtica de les imatges i aportar algun comentari per situar-les dins d'un context cultural, històric o social.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna és capaç de reconèixer i explicar clarament la temàtica de les imatges i aportar-ne diversos detalls i comentaris que permeten situar-les clarament en el seu context sociocultural correcte.

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès

Contextualització

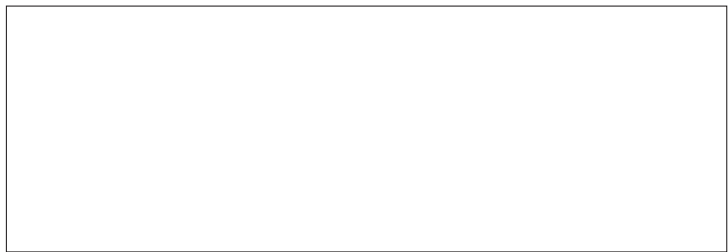
Mireu les següents fotografies relatives a una festivitat xinesa i contesteu:

- A quin esdeveniment de la cultura xinesa fan referència?
- Quines activitats estan relacionades amb l'esdeveniment?
- Quins són els costums dels xinesos en aquest esdeveniment?
- Quina és la manera adequada d'actuar en aquesta situació?

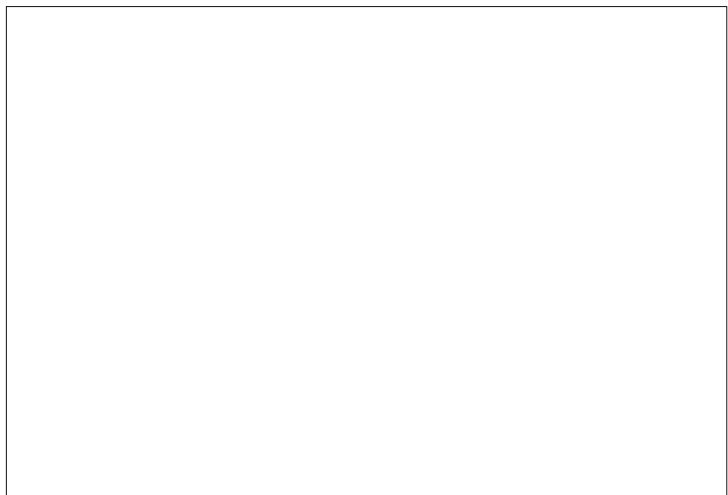
L'alumne o alumna s'expressarà sempre en català, però pot escriure alguns termes en caràcters o en pinyin.

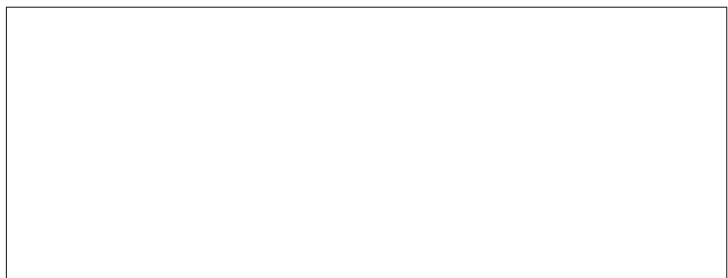
Font: Pixabay

Font: Wikimedia.Commons

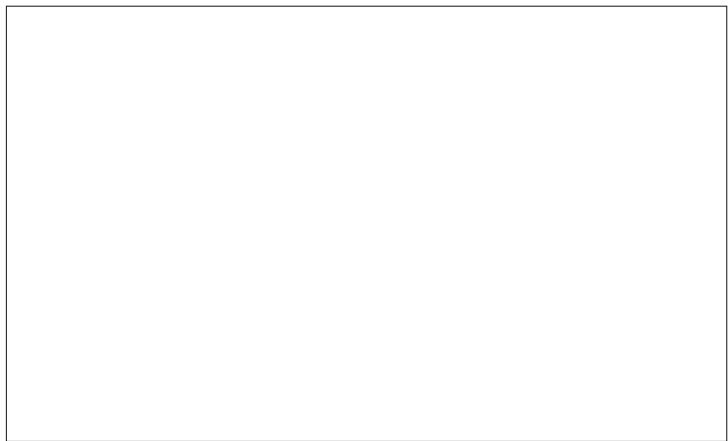

Font: Wikimedia.Commons

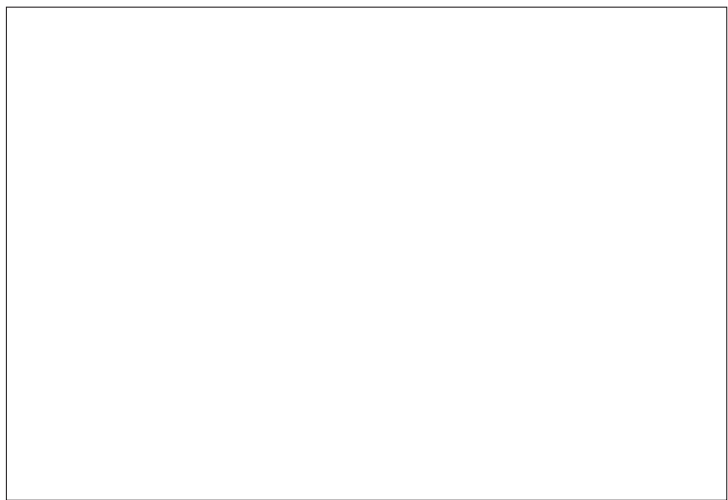

Font: Nipic.com

Font: Wikimedia Commons

Font: Wikimedia Commons

En aquesta activitat podem establir els nivells d'assoliment següents:

- **Nivell 1.** L'alumne o alumna identifica la festivitat, però no és capaç de proporcionar-ne més detalls ni de situar-la en el seu context cultural o social. Fa una explicació molt senzilla.
- **Nivell 2.** L'alumne o alumna identifica la festivitat i pot indicar-ne el sentit. Pot explicar de manera senzilla quins són alguns dels costums que tenen els xinesos durant aquesta festivitat.
- **Nivell 3.** L'alumne o alumna identifica la festivitat i pot indicar-ne el sentit, l'origen històric i el nom en pinyin. També pot explicar de manera detallada tradicions i costums relacionades amb aquesta festivitat que permeten situar-la clarament en el seu context sociocultural correcte.

Dimensió transversal actitudinal i plurilingüe

D'acord amb el Marc europeu comú de referència per a les llengües, s'entén per plurilingüisme el coneixement que l'individu té de diferents llengües i cal diferenciar-lo del multilingüisme, que és la coexistència de més d'una llengua en una societat determinada. Amb la dimensió plurilingüe, l'individu desenvolupa una habilitat comunicativa que mobilitza tota la seva experiència lingüística integrada, en la qual els coneixements que té de diverses llengües s'interrelacionen i interactuen en un determinat context cultural.

En la societat actual es fa evident la presència i el contacte cada cop més gran d'una gran diversitat de llengües i cultures, fruit de la intensificació dels moviments migratoris i de l'expansió de la tecnologia de les comunicacions. L'individu que està envoltat d'una sola llengua al llarg de la seva vida és cada cop més una excepció. És per això que el domini d'aquesta dimensió plurilingüe i, per tant, el coneixement de les estratègies que la constitueixen és un objectiu que el centre educatiu ha de garantir al seu alumnat perquè pugui desenvolupar les seves capacitats de desenvolupament personal, social i professional.

La dimensió actitudinal i plurilingüe s'adquireix quan es desenvolupa la capacitat d'usar el coneixement i l'experiència lingüística per aconseguir una comunicació eficaç amb un interlocutor determinat i se saben valorar les implicacions culturals i lingüístiques que aporten els parlants d'altres llengües.

Diversos continguts sobre el funcionament d'una llengua són comuns a totes les llengües ensenyades i apreses. Conseqüentment, cal introduir-los de manera més sistemàtica i reflexiva en la llengua preferent d'aprenentatge per ser aplicats a les altres, i facilitar, així, la transferència d'aprenentatges. La matèria de llengües estrangeres té un paper rellevant a l'hora de posar l'accent en l'enfocament plurilingüe, ja que facilita la posada en contacte i la transferència d'estructures i conceptes entre les llengües conegudes per l'alumnat i les que va aprenent. Tanmateix, cal remarcar que la distància lingüística de l'àrab i el xinès respecte al català és molt àmplia i l'esforç d'aproximació dels alumnes serà més gran que en el cas d'altres llengües estrangeres ensenyades.

El desenvolupament d'estratègies plurilingües implica: el reconeixement de similituds i diferències en la pronunciació de fonemes, en l'entonació dels patrons bàsics; la identificació d'elements lèxics similars, i els processos de formació de paraules. Així mateix, ajuden a formular hipòtesis sobre el funcionament sintàctic de la llengua estrangera i a transferir l'organització de tipus de text adquirits en la llengua preferent d'aprenentatge per predir com s'han d'organitzar en la llengua estrangera que s'aprèn. Així mateix, la curiositat lingüística i l'acceptació de la diferència implica una actitud de respecte i de valoració positiva de la diversitat lingüística.

El treball de les estratègies plurilingües permet també que els alumnes autòctons s'apropin a l'experiència dels companys nouvinguts i comparteixin les dificultats amb què es troben quan s'inicien en l'aprenentatge d'una llengua nova. La diversitat lingüística i cultural de l'aula és un valor afegit que contribuirà a l'assoliment de la competència.

En el cas de la llengua àrab cal tenir en compte el fet que la llengua estàndard i objecte d'estudi no és la llengua pròpia o d'ús quotidià dels parlants. Per tant, és important que a l'aula el docent entengui aquesta realitat lingüística per poder-la valorar de forma positiva i efectiva.

Per a l'eficàcia en la dimensió és necessari tenir en compte els aspectes culturals que acompanyen cada una

de les llengües per entendre com matisen i determinen sovint els significats; com a pas previ, cal ser conscient de la diversitat que ens envolta i respectar-la i valorar-la com a element de riquesa.

Aquest respecte a les altres maneres de veure el món i la valoració positiva de la diversitat lingüística i cultural representen un enriquiment que es produeix en benefici col·lectiu i propi. Tots dos elements són, al mateix temps, un requisit quasi indispensable per a l'aprenentatge eficaç d'una llengua estrangera.

Atès el caràcter transversal d'aquesta dimensió, es considera que en l'etapa d'educació secundària obligatòria no cal definir competències avaluables dins d'aquesta dimensió sinó posar l'èmfasi en la utilització i aplicació de manera transversal de les estratègies plurilingües en totes les competències definides.

Utilitzar estratègies plurilingües també implica ser capaç de:

- Utilitzar el llenguatge no verbal.
- Establir comparacions en el lèxic i en les estructures lingüístiques de llengües diferents.
- Tenir en compte alguns coneixements sobre variants bàsiques de llengua en alguns territoris i sobre aspectes sociolingüístics diferencials (diferències de registre, expressions de cortesia específiques, etc.).
- Modificar una paraula d'una llengua coneguda amb trets de la llengua estrangera (en àrab).
- Tenir en compte els casos en què la semblança lèxica pot induir a errors (en àrab).

Per a l'ús d'aquestes estratègies pot ser útil tenir uns coneixements sobre algunes manifestacions i tradicions culturals dels territoris on es parla la llengua d'estudi (horaris dels àpats, tradicions, costums i hàbits, etc.).

Orientacions metodològiques

Cal fer conscient l'alumnat que ha de ser capaç de transferir els diversos coneixements sobre el funcionament de diferents llengües en situacions d'ús i de comprensió d'aquestes o d'altres llengües estrangeres.

Com que les llengües àrab i xinesa tenen pocs vincles amb la nostra llengua, en les activitats d'aula el docent ha d'explicitar aquells elements comuns tant lèxics (els arabismes presents en el català), com fonètics (alguns sons palatals i sibilants del xinès i de l'àrab), morfològics (la terminació del femení en àrab) i sintàctics (l'ordre bàsic de l'oració en xinès subjecte-verb-complement...) que les llengües comparteixen. Convé fer aquesta anàlisi i reflexió en lectures, audicions, converses, etc. També caldrà posar l'accent en l'ajuda que representen la gesticulació i algunes actituds que faciliten la comunicació, com saber sol·licitar aclariments, demanar que l'interlocutor parli més a poc a poc o comprovar que entén el que li diem.

També ha d'animar els alumnes a participar en les activitats d'aula (de comprensió i expressió orals i escrites), que perdin la por, tot i que el seu domini de la llengua estrangera sigui molt limitat, i que s'adonin dels èxits comunicatius que es produeixen. En alguns casos en què l'alumnat s'expressi en català per desconeixement d'allò que vol dir en la llengua estrangera, el professor pot reformular en la llengua estrangera el que s'ha dit en català.

El paper de la llengua primera i de la traducció a l'aula serà important, en alguns moments, per resoldre situacions de dificultat comunicativa i per destacar els elements fonètics, morfològics o sintàctics compartits amb el català i amb altres llengües apreses. Cal deixar clar, però, que la traducció no pot ser l'element central en la metodologia per a l'adquisició d'una llengua estrangera: l'aprenentatge ha de tendir a l'adquisició natural similar al procés d'adquisició de la llengua materna.

La diversitat lingüística i cultural del centre i de l'entorn també facilitarà situacions en què l'alumnat haurà de posar en pràctica aquestes estratègies i coneixements, com per exemple a l'hora d'integrar companys nous. És bo aprofitar situacions com aquestes per fer veure a l'alumnat que el nou company o companya

representa una riquesa lingüística i cultural de la qual es pot beneficiar i que el fet de compartir elements comuns els apropa.

Caldrà aclarir que algunes fórmules de salutació i manteniment de la conversa poden tenir usos diferents en funció de les diverses tradicions culturals.

El paper del professorat és important en tant que ha de despertar en l'alumnat curiositat i interès per l'aprenentatge de més d'una llengua estrangera, ja que això contribuirà al seu enriquiment personal i li facilitarà l'accés al món laboral.

Com a exemples d'activitats per treballar i practicar l'ús d'estratègies per a la comunicació i l'aprenentatge en contextos multilingües s'indiquen les següents:

- Mostrar textos en les diferents llengües que l'alumnat coneix i demanar-li que identifiqui les semblances en vocabulari i estructures per comprendre'ls.
- Proposar exemples de produccions en què els elements culturals tinguin un paper diferencial.
- Simular situacions comunicatives quotidianes amb presència de més d'una llengua en les quals s'apliquin i es posin en evidència les diferents estratègies plurilingües; per exemple, fer d'intèrpret en una situació simulada en què dues persones no s'entenen i necessiten la intervenció d'un tercer.
- Plantejar activitats lligades a gèneres discursius (converses, entrevistes, etc.).
- Potenciar la comunicació amb altres centres aprofitant els recursos TIC i possibles projectes de col·laboració per posar aquestes estratègies en situacions reals.
- Utilitzar Internet per aprofitar la diversitat de models i exemples que s'hi poden trobar (textos, vídeos, fòrums, xats, etc.).

És important tenir en compte les orientacions de les competències que desenvolupen l'expressió i la comprensió i que fan referència a la realització d'activitats comunicatives i de comprensió oral i lectora.

Exemple d'activitat d'avaluació en àrab

Arabismes en català

Observeu aquests aliments. El seu nom en català prové de l'àrab. Escriviu a sota de cada imatge el nom àrab original. N'hi ha un que en àrab i en català no es refereixen al mateix aliment. Investigueu-ho.

Font: IZVOR N1

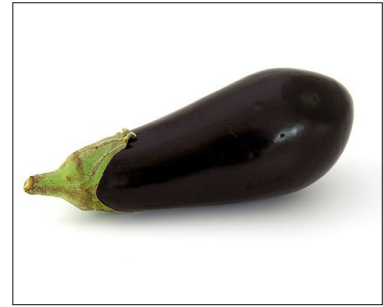
Font: Mohammad reza Fathian en Pexels

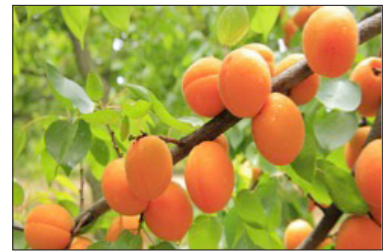
Font: michelmondadori a Pixabay

Font: michelmondadori a Pixabay

Font: Republica en Pixabay

Font: PIXY#ORG

Font: PxHere, Creative Commons cco

Font: PxHere, Creative Commons cco

الخرشوف

البرقوق

الأرز

الفسنجان

السكر

الليمون

الباذنجان

الزعران

Exemple d'activitat d'avaluació en xinès

Endevinem d'on vénen certes paraules del xinès

Hi ha un tipus de paraules en xinès que es formen per similitud fonètica amb la llengua d'origen.

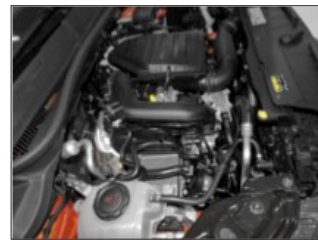
1. Segons la pronunciació xinesa, relacioneu les següents paraules amb les fotografies i el català:

1	qiǎokèlì 巧克力	a	
2	mótuō 摩托	b	
3	kǎlùlǐ 卡路里	c	
4	díshì 的士	d	
5	kāfēi 咖啡	e	

6 Bāsàiluónà 巴塞罗那 f

7 Mǎdéli 马德里 g

Font de les imatges: Wikimedia Commons (a), Pixabay (b, c, d, e, f), Pixnio (g)

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____ 6. _____ 7. _____

2. A partir de quina llengua d'origen creieu que s'han creat aquestes paraules i la seva pronunciació?

Annex 1

Continguts clau de les competències

Continguts clau	CO			CL	EE	SC	AP
	1	2	3	4	5	6	
1. Comprensió oral: global, literal i interpretativa.							
2. Estratègies de comprensió oral.							
3. Estratègies de producció oral.							
4. Estratègies d'interacció oral.							
5. Distinció de les principals variants fonètiques.							
6. Estratègies verbals i no verbals per superar malentesos.							
7. Comprensió escrita: global, literal, interpretativa i valorativa.							
8. Estratègies de comprensió escrita.							
9. Adequació, coherència i cohesió.							
10. Estratègies per a la planificació.							
11. Estratègies de revisió, correcció, reparació i presentació.							
12. Estratègies d'interacció escrita.							
13. Escriptura: ordre i direcció del traç, composició del caràcter, claredat de la grafia.							
14. Pragmàtica.							
15. Fonètica.							
16. Lèxic i semàntica.							
17. Morfologia i sintaxi.							
18. Elements bàsics de les cultures àrab i xinesa.							
19. Aspectes històrics significatius.							
20. Normes d'actuació social.							
21. Expressions artístiques de la cultura							
22. Geografia i organització territorial.							
23. Tòpics, estereotips i prejudicis.							

CO: comunicació oral. CL: comprensió lectora. EE: expressió escrita. SC: sociocultural. AP: actitudinal i plurilingüe.

Annex 2

Competències i nivells de gradació

	Competències	Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Dimensió comunicació oral	1. Comprendre textos orals breus i senzills de tipologia diversa, adaptats de la vida quotidiana, de l'àmbit escolar i dels mitjans de comunicació.	1.1. Identificar el tema, obtenir informació literal i identificar el propòsit principal de textos orals en situacions comunicatives properes i conegudes sobre temes d'àmbits personals i escolars en què la intenció és explícita.	1.2. Comprendre el sentit global de textos orals i distingir les idees principals i secundàries en situacions comunicatives properes, sobre temes d'àmbits personals, escolars i dels mitjans de comunicació.	1.3. Interpretar la informació explícita i implícita de textos orals en situacions comunicatives conegudes sobre temes relacionats amb diversos tipus d'àmbits.
	2. Planificar i produir textos orals breus i senzills de tipologia diversa referents a la vida quotidiana i a l'àmbit escolar.	2.1. Produir de manera entenedora textos orals breus i senzills, referits a fets i coneixements familiars i habituals, a partir d'una planificació prèvia, amb un repertori lèxic elemental i quotidià.	2.2. Produir de manera entenedora i suficientment correcta textos orals senzills, referits a experiències viscudes i properes, personals i escolars, amb suport general i un repertori lèxic bàsic.	2.3. Produir de manera fluida textos orals ben estructurats, referits a diversos elements de la vida quotidiana i escolar, amb un repertori lèxic variat i una morfosintaxi correcta.
	3. Emprar estratègies d'interacció oral d'acord amb la situació comunicativa per iniciar, mantenir i acabar el discurs.	3.1. Utilitzar estratègies per iniciar, mantenir i acabar la conversa, i emprar estratègies de comunicació oral per resoldre tasques comunicatives senzilles i habituals, de complexitat cognitiva simple, que requereixen recursos lingüístics bàsics i amb suports abundants.	3.2. Aplicar estratègies per iniciar, mantenir i acabar la conversa, i emprar estratègies de comunicació oral per resoldre tasques comunicatives que poden aparèixer en àmbits de la vida quotidiana i escolars, que requereixen recursos lingüístics senzills i amb suport puntual.	3.3. Aplicar estratègies per iniciar, mantenir i acabar la conversa, i emprar estratègies de comunicació per resoldre tasques comunicatives d'àmbits de la vida quotidiana i escolars, de més complexitat cognitiva, que requereixen varietat de recursos lingüístics i un cert grau d'improvisació.
Dimensió comprensió lectora	4. Aplicar estratègies de comprensió per obtenir informació i interpretar el contingut de textos escrits d'estructura clara de la vida quotidiana, dels mitjans de comunicació i de l'àmbit escolar.	4.1. Obtenir informació global i reconèixer el propòsit i les idees principals d'un text escrit breu de lèxic elemental, identificant les paraules clau i les expressions habituals.	4.2. Obtenir informació literal de textos escrits senzills amb repertori lèxic bàsic, discriminant les idees principals i les secundàries, i aportar alguna reflexió de tipus personal.	4.3. Obtenir informació de textos escrits senzills que contenen el vocabulari variat i específic del tema, interpretant les idees principals i secundàries, i aportar reflexions diverses de tipus personal.

	Competències	Nivell 1	Nivell 2	Nivell 3
Dimensió expressió escrita	5. Produir textos escrits breus, d'estructura senzilla i tipologia diversa, utilitzant els elements de la situació comunicativa.	5.1. Produir, amb suports específics, textos escrits senzills breus i ben estructurats de tipologia diversa, a partir d'una planificació prèvia, aplicant estratègies específiques i tenint en compte la situació comunicativa i les característiques textuais.	5.2. Produir, amb suports generals, textos escrits senzills ben estructurats de tipologia diversa, utilitzant els connectors adequats per donar cohesió al text i tenint en compte la situació comunicativa i les característiques textuais.	5.3. Produir, autònomament, textos escrits ben estructurats, amb coherència i cohesió, de tipologia diversa, incorporant elements que milloren l'eficàcia comunicativa i la forma, i tenint en compte la situació comunicativa i les característiques textuais.
Dimensió sociocultural	6. Reconèixer i valorar els elements culturals, històrics i socials per comprendre la situació comunicativa i actuar adequadament.	6.1. Reconèixer el referent cultural i actuar generalment de forma adequada.	6.2. Comprendre el referent cultural, contextualitzar-lo i actuar amb adequació al context.	6.3. Analitzar el referent cultural, contextualitzar-lo àmpliament i aportar-ne informació específica; actuar de forma correcta i donar explicacions.

Annex 3

Portals de referència del Departament d'Educació

Portal	Descripció
XTEC	<p>La Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya (XTEC) és la xarxa telemàtica del Departament d'Educació al servei específic del sistema educatiu de Catalunya i ofereix els apartats següents: Recursos, Centres, Currículum i orientació, Comunitat educativa, Formació, Projectes, Innovació, Serveis educatius i Atenció a l'usuari/ària.</p> <p>Adreces URL: http://xtec.gencat.cat/ca/inici/ http://xtec.gencat.cat/ca/curriculum/eso/</p>
ALEXANDRIA	<p>Alexandria és una biblioteca de recursos desenvolupada pel Departament d'Educació regida pel principi de cooperació que permet pujar alguns tipus de materials educatius digitals, com ara cursos Moodle, activitats per a PDI, entre d'altres, per facilitar la seva posterior localització i intercanvi.</p> <p>Adreça URL: https://alexandria.xtec.cat/?lang=es</p>
ARC (Aplicació de Recursos al Currículum)	<p>Espai estructurat i organitzat que permet accedir a propostes didàctiques vinculades als continguts del currículum i que ajuden a avançar en l'exemplificació de les orientacions per al desplegament de les competències bàsiques.</p> <p>Adreça URL: https://apliense.xtec.cat/arc/</p>
ATENEU	<p>Ateneu és l'espai de formació que recull els materials elaborats per a les activitats formatives, recursos metodològics i documentals, eines per treballar a les aules i tutorials.</p> <p>Adreça URL: http://ateneu.xtec.cat/wikiform/wikiexport/cursos/index</p>
EDU365	<p>L'Edu365 és el portal del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya adreçat a l'alumnat de les escoles i instituts del país i les seves famílies, tot i que qualsevol usuari pot fer ús dels recursos que hi apareixen.</p> <p>Adreça URL: http://www.edu365.cat</p>
MERLÍ	<p>Merlí és el catàleg de recursos educatius digitals i físics de la XTEC 2.0 del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu de proporcionar a la comunitat educativa un entorn de catalogació, indexació i cerca de materials didàctics.</p> <p>Adreça URL: http://merli.xtec.cat/merli/cerca/directorilnicial.jsp</p>